

Voormalige voorzitters aan het woord

Tradities worden geboren

Brugslag voor de vierdaagse, maar dan anders

Pinkpop met een vleugje Genie

JUBILEUM- PROMOTOR 30 jaar VGGOO

contactorgaan van de vereniging van genie onderofficieren

Colofon

De Promotor is het contactorgaan van de vereniging van genie onderofficieren. De Promotor verschijnt eenmaal per kwartaal.

Redactie:

aooi T. van Boxtel hoofdredacteur
aooi N. Stip, redacteur en lay-out
aooi A. Wever, redacteur
sgt1 M. Smulders, redacteur
sgt1 J. Mekkes, redacteur
smi M. Leysen, redacteur
smi F. Schiltman, fotograaf
sgt P. Vogelaar, redacteur
aooi M.J.C. v Veldhoven, redacteur buitenland

Redactie-adres

Redactie Promotor
Stoelenmatter 38 5683NS Best
intranet: n.stip@mindef.nl
internet: stippen@westbrabant.net

Aanleveren kopij

Teksten kunnen bij voorkeur worden aangeleverd middels mail. Waarbij het verzoek om het artikel te leveren 1x met opmaak en 1x zonder opmaak (platte tekst). Foto's en tekeningen in kleur of zwart-wit aanleveren. Digitale foto's (het liefst 300 dpi) apart aanleveren bij het tekstdocument. Na plaatsing van ingezonden foto's, tekeningen etc., zijn deze, mits niet anders van te voren afgesproken, eigendom van de vereniging. Mening en zienswijzen, weergegeven in artikelen waarvan de schrijver wordt vermeld, zijn geheel voor diens rekening. De redactie behoudt zich het recht voor om ingezonden artikelen te weigeren of te redigeren. Op grond van de Auteurswet kan overname van artikelen en/of illustraties slechts geschieden met toestemming van de redactie.

Deadline kopij

Promotor nr. 114 - 2006: vrijdag 17 november 2006

Bestuur:

Voorzitter: aooi J.R.G. Beljaars
Secretaris: smi A.T.H. van Ooijen
Smaragd 22, 5345 TM Oss
Penningmeester: aooi M. Curfs
Leden:
aooi J.A. Dirven
aooi H.G. Jogems
aooi P.R.J. Metsemakers
aooi N. Stip
smi A.M.M. van Rhee
sgt1 P. van Vliet
sgt1 R. de Vries
sgt1 M.B. Waterreus

Doel:

De vereniging stelt zich ten doel:
De band onder de onderofficieren van de Genie bevorderen;
De belangstelling van de leden voor elkaars taken binnen het wapen bevorderen;
De leden inlichten over de personele en organisatorische veranderingen, over oefeningen en andere gebeurtenissen bij het wapen;
De kennis verhogen over de geschiedenis van het wapen der Genie en het levendig houden van de tradities in het wapen.

Lidmaatschap

De jaarlijkse contributie bedraagt voor gewone en bijzondere leden €18,00 bij automatisch incasso, bij gebruik acceptgirokaart €19,00 te voldoen bij de aanvang van het kalenderjaar c.q. na ingang van het lidmaatschap, na ontvangst van een acceptgirokaart, door overschrijving op postgiro 37.26.500 van de penningmeester van de VGOO of door het maandelijks overschrijven via het NSK van €1,50 op hetzelfde giro-nummer.

Internet:

Webmaster (tijdelijk): Aooi Nico Stip
Url: <http://vgoo.nl>
Gebruiker: vgoo wachtwoord: sleutelgetal!7326

Druk:

DRUKKERIJ HUB. TONNAER B.V.
WWW. HUB-TONNAER.NL

Adverteren, profileren en/of exposeren kan niet de voorkeur van verwerving inhouden.

Commerciële exploitatie:

NABER
MEDIA EXPLOITATIE B.V.

Email: info-nme@home.nl

Inhoud

- 4 Voorwoord Regimentscommandant(en)
- 8 Een voorzitter aan het woord(1)
- 11 Een voorzitter aan het woord(2)
- 14 VGOO PROMOTOR
- 17 Een voorzitter aan het woord(3)
- 18 Een Baileybrug in Cuijk anno 2006
- 20 30 jaar VGOO, tradities worden geboren
- 22 Eindoefening Pagnmodule ABOO 29
- 24 Een voorzitter aan het woord(4)
- 26 Een voorzitter aan het woord(5)
- 28 REGIMENTSDINER 2006
- 29 Pinkpop maar dan Geniewaardig
- 30 41 Pantsergeniebataljon uit de steigers
- 34 Een voorzitter aan het woord(6)
- 36 De vaandelkast van het Regiment Genie-troepen

RUBRIEKEN

6	Voorwoord
7	Redactioneel
7	In de volgende Promotor
7	Wie ontvangen de Promotor:
22	De Kenschets
33	Knipsels
37	Overplaatsingslijst jul - sep '06

Op 10 september jl. heb ik van generaal Veger met veel plezier het commando over het Regiment Genietroepen overgenomen. Met veel plezier én in het besef dat ik daarmee een belangrijke verantwoordelijkheid op me nam. Vanaf dat moment werd het een van mijn taken om, samen met de regimentsadjutant, de tradities van het regiment te bewaken en het regiment en de regimentsgedachte levend te houden. Ik wil de nadruk leggen op het woord 'houden' want ik constateer dat ons Regiment, door alle geledingen heen, zéér levend is. In de periode die begon toen de koude oorlog eindigde, misschien wel levendiger dan ooit. Er zijn daarvoor natuurlijk meerdere oorzaken te bedenken. Eén daarvan zou wel eens de turbulente en enerverende tijd kunnen zijn waarin we momenteel leven en waarin wij als genisten ons werk moeten doen. Juist in dat soort tijden groeit vaak het besef dat het regiment een belangrijk kader biedt. Een kader waarbinnen we onze onderlinge verbondenheid, belangrijk in goede en zeker in slechte tijden, vorm kunnen geven. Een kader ook, dat een informele, professionele interactie mogelijk maakt waardoor we nieuwe uitdagingen snel en geniebreed de baas kunnen. En ten slotte een kader waarlangs we ons als genie

kunnen profileren en positioneren. Via welk we niet alleen met gepaste trots kunnen laten zien wie we zijn, waar we voor staan en hoe we werken, maar ook duidelijk kunnen maken wat de problemen zijn en wat voor middelen onze maatschappij ons moet geven om die problemen op te kunnen lossen.

Hoe dan ook: het Regiment Genietroepen wordt momenteel door haar leden breed gedragen. Bij het behalen van dat resultaat speelde de Vereniging Genie-Onderofficieren een belangrijke rol. Al 30 jaar behartigt ze het belang van de onderofficieren van ons wapen, zowel binnen de Genie zélf als binnen de Koninklijke Landmacht en defensie. Mede door toedoen van de VGGO werd de rol van de onderofficier in formele zin steeds meer erkend en gewaardeerd. Elders in dit informatieve en mooie verenigingsblad gaat generaal Veger daar uitgebreid op in. Ik onderschrijf datgene wat hij schrijft van ganser harte! Wat ik vanuit mijn rol als Regimentscommandant slechts wil toevoegen, is dat ik het bijzonder waardeer dat de VGGO, naast het ledenbelang, ook het belang van het Regiment hoog in het vaandel heeft staan. De VGGO draagt het Regiment duidelijk een warm hart toe en handelt daar ook steeds naar. Namens alle regimentsleden dank ik de VGGO van harte voor alle inspanningen die door haar bestuur en leden gedurende de afgelopen 30 jaar voor ons Regiment zijn gedaan. Gefeliciteerd met het zesde lustrum! Ik vertrouw erop dat er nog vele zullen volgen. Dat is goed voor de onderofficieren van ons wapen en dat is ook goed voor ons Regiment!

T.J.J. de Vries

Kolonel der Genie

Regimentscommandant

BESTE COLLEGAE ONDEROFFICIEREN.

Het is alweer 30 jaar geleden dat de geboorte van de Vereniging voor Genie-onderofficieren plaats vond.

Zelf ben ik natuurlijk al geruime tijd lid en ik moet zeggen dat ik daar bijzonder trots op ben.

Zeker nu als Regimentsadjutant, want de vereniging streeft nagenoeg dezelfde gedachten na als ons Regiment, namelijk: saamhorigheid, verbondenheid, vakmanschap en zeker ook kameraadschap. Daarom wil ik een ieder die nog geen lid is van Onze vereniging aanraden om alsnog lid te worden. Want samen staan we sterk, want alleen is maar alleen!

Ik wil het bestuur en de redactie bedanken voor hun enorme inzet bij het telkens weer op de mat brengen van onze Promotor.

En natuurlijk wil ik ze, namens het gehele Regiment, feliciteren met hun 30e verjaardag.

Jullie Regimentsadjutant

Cees van Vessem

(.)

Het zesde lustrum van de Vereniging Genie-Onderofficieren is een moment om terug te blikken, om te vieren, maar zeker ook om even bij de toekomst stil te staan.

In de afgelopen dertig jaar heeft een groot aantal vrijwilligers zich ingezet om de doelstellingen van uw vereniging te ondersteunen. Hun bijdrage kunnen we echter niet loszien van de ontwikkelingen die om ons heen plaatsvonden. In die periode hebben zich turbulente ontwikkelingen voorgedaan in de Nederlandse maatschappij en in de internationale verhoudingen. Onweerstaanbaar hebben die ontwikkelingen zich vertaald naar en binnen de Koninklijke Landmacht in het algemeen en de genie in het bijzonder. De geleidelijke afbouw van de parate en reserve-eenheden van ons Wapen door de andere rol van de krijgsmacht in de jaren '90.

Vooraf de laatste vijftien jaar, sedert het vallen van het ijzeren gordijn, hebben ontwikkelingen zich snel opgevolgd. Dat werd nog eens versterkt door de gebeurtenissen op en na

11 september 2001 toen het internationale terrorisme een nieuwe fase in de rol van de krijgsmacht in de internationale en nationale veiligheidssituatie inluidde.

De rol van de onderofficier is versterkt: de onderofficier is alom erkend als leider, vakman en instructeur. De nadruk die binnen de Koninklijke Landmacht gelegd wordt op de rol van de stafadjutanten is van grote waarde. De verhouding tussen het domein van de officieren en dat van de onderofficieren is veel duidelijker dan voorheen aangegeven. Naast de ontwikkelingen op het gebied van de gevechtssteun, heeft de rol van de constructietaken zich bijzonder sterk ontwikkeld. De uitzendingen vragen altijd om geniecapaciteit. Dat heeft weer geleid tot een geleidelijke aanvulling van verloren gegane geniecapaciteiten. Dat is vertaald in zelfs een afzonderlijk bataljon (101 Geniebataljon) dat voor constructietaken opgericht is en het ontwikkelen van de tweede hoofdtaak voor de overige genie-eenheden. De functieroulatie van genie-onderofficieren over diverse deskundigheidsgebieden binnen ons veelzijdige wapen, de intensieve samenwerking tussen parate eenheden en opleidingscentrum, dat alles is mede tot stand gekomen door de inbreng van velen die ook actief betrokken zijn bij uw vereniging.

Ons Regiment is met name door de langdurige inzet en inbreng van een groot aantal onderofficieren tot grote bloei gekomen.

In dit alles speelt uw vereniging een belangrijke rol. Immers als u er niet in geslaagd zou zijn om de band onder de onderofficieren van de genie te stimuleren, de belangstelling van de leden voor elkaars taken binnen het Wapen te bevorderen; uw leden over de personele en organieke veranderingen, over oefeningen en andere gebeurtenissen bij het Wapen te informeren, dan zou u er nooit in geslaagd zijn 30 jaar vol te maken. Ook het verhogen van de kennis van het Wapen der Genie en het levendig houden van tradities in het Wapen heeft u de afgelopen jaren met veel overtuiging en succes verricht.

DAAROM...REDEN GENOEG OM IETS TE VIEREN!!

Naar de toekomst toe zal uw vereniging de uitdaging aan moeten gaan met de zich wijzigende omstandigheden. Immers noch het Wapen zelf, noch de omgeving waarin u moet functioneren kan zonder aanpassingen succesvol blijven. Daarbij denk ik vooral aan de taken die de genie momenteel in het missiegebied Uruzgan verricht of moet gaan verrichten. Een vorm van optreden dat een nieuwe fase inluidt van expeditionaire inzet. De verschuivingen die zich voordoen op het gebied van de gevechtsondersteunende en de constructietaken vergen veel van de leden van uw vereniging. Hen daarin ondersteunen zal voor u een uitdaging vormen. Ook de op handen zijnde wijzigingen in het personeelssysteem van de Koninklijke Landmacht waarin het onderscheid tussen BOT en BBT personeel verdwijnt en de invoering van een moment in de loopbaan waarop vastgesteld wordt of er in de bovenbouw van de functies nog plaats is, zal met de nodige betrokkenheid dienen te worden toegepast.

Daarnaast voltrekken zich de veranderingen in de Nederlandse maatschappij, zoals bijvoorbeeld op het gebied van het onderwijssysteem en de ontwikkelingen van waarden en normen, zich dusdanig snel dat daar met name de categorie onderofficieren van ons Wapen zich voor grote uitdagingen gesteld ziet om de toekomstige collega's adequaat op te leiden voor en te leiden bij de taakuitvoering in missiegebieden.

Kortom, door gericht te blijven op de doelstellingen van uw vereniging en met een open oog en oor voor de zich voordoende veranderingen kunt u met uw vereniging een zeer succesvolle tijd tegemoet gaan.

Vereniging van Genie-onderofficieren: van harte gefeliciteerd met uw 30-jarig bestaan en een succesvolle toekomst toegewenst.

R.J.M. Veger

Brigadegeneraal der Genie

(Voormalig) Regimentscommandant

Voorwoord

Hedel, 26 augustus 2006

Kunt u het zich voorstellen? Dat je dertig jaar geleden met een aantal enthousiaste collega's het initiatief neemt om, uit het niets, een vereniging voor genieonderofficieren op te richten? Dan houd je wel van een avontuurtje en durf je behoorlijk je nek uit te steken! En vervolgens moet je flink aan de bak! Het pionierswerk wat verricht moet worden: een bestuur samenstellen, statuten op laten maken, leden werven, de vereniging inschrijven bij de Kamer van Koophandel, contributie innen en, al na enkele maanden een heus verenigingsblad op de mat krijgen. Hulde! En dat je dan nu, al die jaren overziend, met eigen ogen kunt waarnemen dat die vereniging nog steeds bestaat, goed gezond is en al 30 jaar bewezen heeft dat zij in een behoefte voorziet. De VGOO is niet meer weg te denken uit ons Regiment en uit ons onderofficierenkorps. De man die dit allemaal met eigen ogen kan waarnemen is ons erelid aoi b.d. Sjeff Hamers. Hij was de eerste voorzitter van de VGOO. Ik ben er dan ook trots op dat hij de moeite genomen heeft om in deze speciale jubileum-Promotor terug te kijken op zijn periode als voorzitter. De redactie heeft hem en iedere overige ex-voorzitter uitgenodigd om een aantal vragen te beantwoorden. Dat zijn vragen als:

- Zijn er bijzondere gebeurtenissen geweest in de periode dat u voorzitter was?
- Heeft u nog aanbevelingen voor de toekomst van de VGOO?
- Wat bent u na uw FLO gaan doen en volgt u de ontwikkelingen van het huidige leger en de Genie in het bijzonder?

In totaal waren het 9 vragen. Een aantal ex-voorzitters hebben reeds aan dit verzoek voldaan. U vindt hun bijdrage verderop in het blad. Dank daarvoor; het geeft deze jubileumuitgave iets bijzonders. Wellicht volgt er in de komende Promotors nog meer.

Dat de Regimentscommandant¹ Brigadegeneraal Veger de moeite heeft genomen om zijn gelukwensen aan de VGOO kenbaar te maken, vervult de VGOO met trots. In de afgelopen jaren heb ik als voorzitter, en daardoor automatisch lid van de Traditieraad, nauw met hem mogen samenwerken. Daardoor weet ik hoe goed hij de inbreng VGOO naar waarde weet te schatten.

Het is al weer vijf jaren geleden dat ik het stokje over nam van Aoi Ed Steiger. Er is behoorlijk wat gebeurd in die jaren. Kijk maar eens naar de Promotor zelf. Aoi Martin van Veldhoven legt het verderop nog eens allemaal in detail uit. Ook financieel hebben we het prima voor elkaar. Dat was al het geval (door een eenmalige flinke meevaller) toen ik als voorzitter mocht beginnen maar het was wel een urgent knelpunt dat de financiering van de Promotor, die we toen geheel uit eigen middelen lieten drukken, geheel anders moest worden georganiseerd want anders hadden we binnen enkele jaren ons banksaldo er geheel doorheen gedraaid. Niet zonder trots meld ik dat het bestuur het voor elkaar gekregen heeft om samen met Naber Media Exploitatie een gezonde samenwerking op te zetten zodat nu de financiën van de VGOO ook op lange termijn gewaarborgd zijn! Verder zijn we als bestuur aanwezig geweest op nagenoeg alle jubilea en bijzondere gebeurtenissen waarvoor we een uitnodiging gekregen hebben. En geloof me, dat valt gezien de drukke dagelijkse werkzaamheden echt niet mee! Zeker niet omdat het helaas ook regelmatig treurige gelegenheden betreft. We doen dit echter graag voor onze leden. Want ook wanneer u zelf niet aanwezig kunt zijn, vertegenwoordigen wij u op die momenten. Dat is nou de kracht van de VGOO. Ook de Contactdagen worden goed bezocht, en zijn beregezellig. Steeds meer jonge leden trekken de stoute schoenen aan en komen met hun partner. Commandanten, die al lang uit ervaring weten hoe belangrijk een goed ontwikkeld netwerk en samenhang is, stimuleren dit en geven hen de ruimte. Geweldig!

Valt er dan niets meer te verbeteren aan de VGOO? Je bent nooit klaar met het aanbrengen van verbeteringen. Stilstand is achteruitgang. Ik noem als voorbeeld drie verbeterpunten. 1. De internetsite heeft dringend een opfrisbeurt nodig. Daar wordt inmiddels aan gewerkt. 2. Het ledenaantal op peil houden of nog verder vergroten. Vreemd genoeg is nog niet iedere genieonderofficier lid. Aan de slechts € 19,- lidmaatschap per jaar, (absoluut het goedkoopste lidmaatschap van welke Nederlandse vereniging dan ook!) kan het toch niet liggen? En aan de kwaliteit van de Promotor zeker ook niet. Wat weerhoudt hen dan wel? Gemakzucht, individualisme, gebrek aan korpsgeest, smoezen over 'vroeger'? Ik weet het niet, maar wil het wel beter begrijpen. Want zonder leden is er nou eenmaal geen VGOO. Dit roept om verbeterpunt 3: een nog betere communicatie tussen bestuur en de leden. We moeten trachten vast te stellen wat onze leden van een moderne VGOO verwachten zodat de VGOO zich steeds kan blijven vernieuwen. Dat valt of staat overigens met de actieve inbreng van de leden. Benader het bestuur met uw ideeën. Want jullie, en niet het bestuur, moeten bepalen hoe de komende decennia onze vereniging er uit gaat zien en welke rol de VGOO zal gaan spelen! Dit alles uiteraard geheel trouw aan en in lijn met onze statuten en doelstellingen. Want die hebben al dertig jaar bewezen de juiste te zijn!

Alle leden van de VGOO, proficiat!

Joep Beljaars

¹ Brigadegeneraal Veger heeft op 10 september 2006 het Regimentscommando overgedragen aan Kolonel de Vries.

Redactioneel

30 jaar VGOO. 30 jaar jong of oud? U mag het zeggen. Maar al voorzien van een rijke historie. Wij als redactie hebben dat aan den lijve ondervonden toen wij dachten “even” in het museum, alwaar het archief van de vereniging is ondergebracht, wat pakkende foto's van de afgelopen 30 jaar bij elkaar te zoeken. Dan zie je ook wat voor werk er in die

foto boeken is gestoken de afgelopen jaren.

Dit wordt ook door een aantal oud voorzitters terecht gememoreerd. Zes van deze oud voorzitters hebben gereageerd op mijn schriftelijk verzoek om een aantal vragen te beantwoorden al dan niet aangevuld met een advies of wijze raad. Deze bijdragen vindt u terug in dit nummer.

Zo kom je ook tot ontdekking dat de vereniging 30 jaar bestaat maar dat dit niet geldt voor de PROMOTOR. Wij komen hier later nog op terug!

De inmiddels oud Regimentscommandant, de generaal Veger, heeft des gevraagd een geluk wens geschreven en de nieuwe Regimentscommandant ook, zoals u misschien al hebt gelezen.

Voor diegenen die de jubileumviering bijwonen wordt deze uitgave meteen verspreid, alle anderen krijgen de PROMOTOR op het huisadres.

Op de volgende 30 jaar.

Toine v Boxtel

In de volgende Promotor

Hieronder een overzicht over een aantal onderwerpen die u in de volgende Promotor kunt verwachten.

1. Verbouwing Geniemuseum
2. Search, de laatste stand van zaken
3. ABOO 31 meer aan!
4. Bouw Keuken en Kantine gebouw Oirschot
5. Force protection
6. Genie-informatiedag 2006

Wie ontvangen de Promotor:

- Leden van de VGOO
- Directies DGW&T
- Commando Landstrijdkrachten te Utrecht
- 13 Gemechaniseerde Brigade te Oirschot
- 43 Gemechaniseerde Brigade te Havelte
- 11 Luchtmobiele Brigade te Schaarsbergen
- 101 Gevechtssteun Brigade te Apeldoorn
- 1 Logistieke Brigade te Apeldoorn
- 11 Pantsergeniebataljon te Wezep
- 41 Pantsergeniebataljon te Oirschot
- 101 Geniebataljon te Wezep
- DMO te Den Haag
- Opleidings en Trainings Centrum Genie te Vught
- Aspirant Beroeps Onderofficiers Opleiding te Vught
- Regionaal Militair Commando's
- LFD-FAP-PARESTO

(.)

(.)

Een voorzitter aan het woord(1)

aooi b.d. Sjef Hamers, voormalig voorzitter VGOO

Mijn naam is adjudant b.d. C.J. Hamers, rnr 330508154, maar veel beter bekend onder de roepnaam Sjef Hamers.

Ik diende van 11 juni 1953 tot 1 juni 1990 bij het Wapen der Genie. Ik was als instructeur werkzaam bij het Depot Genietroepen, kaderschool gn, 41 Gnbat, 11 Gnbat, 462 Pontbat, KMA, 13 Pagncie, SCML, OCDML en als laatste

het GOC. Het was daar dat ik in 1990 op 57 jarige leeftijd als didactisch begeleider met FLO ben gegaan.

Ik was de eerste voorzitter van de VGOO en wel van 8 december 1976 t/m 31 oktober 1980.

Tijdens de oprichtingsvergadering die gehouden werd in de Prinses Margrietkazerne te Wezep werd ik als voorzitter gekozen.

Er werd mij tijdens deze oprichtingsvergadering door de initiatiefnemers gevraagd of ik mij mede kandidaat wilde stellen voor de functie van voorzitter.

Ik hoefde daar niet lang over na te denken en zei ja, aannemende dat ik als Sergeant - Majoor en toen werkzaam als instructeur bij de SMO KMA toch niet zou worden gekozen. Hoe anders zou het uitpakken.

Op 20 december zat ik de eerste bestuursvergadering voor met de navolgende leden: Vice vz, Gerrit Verwoerd, secr. Karel Thijssens, Penm. Jan Prins, 2^e secr. Jan van Mackelenbergh, ⚔, Redactie coördinator Theo van Ekeren, ⚔, plus de commissarissen Piet van Dijck, Thieu Heijnen en Cees Wattel.

Zijn er bijzondere gebeurtenissen geweest in de periode dat ik voorzitter was?

Teveel om hier op te noemen, maar toch de navolgende zaken:

- Niemand van de initiatiefnemers weet waar de namenlijst is van al die genisten die gezegd hebben lid te willen worden van de VGOO als die er mocht komen.

Als wij ze die vraag dan wederom gaan stellen worden sommigen van die lieden erg kregelig en zeggen; *"als dat zo moet dan is die club al ter ziele voor dat die van de grond komt"*.

- Echter de steun die ik kreeg van de VOG zal ik nooit vergeten, vooral van de toenmalige voorzitter kolonel Loonen en de hoofdredacteur, majoor Nagel.

- En zie: na 9 maanden wordt de Promotor geboren. Door het bestuur in elkaar gezet, geniet, geplakt en aan de man gebracht.

Wij zijn trots als pauwen, dat wij onze vereniging gestaag zien groeien.

Ik schrijf dan ook in dat eerste nummer TANDEM FIT SURCULUS ARBOR, *Eindelijk wordt het rijsje een boom*, Toen niet kunnen denken dat jaren later deze spreuk als devies en symbool door C-COKL zou worden gekozen.

- Als ik in 1978 als hoofd van de instructiegroep mijnen en vernielingen ben geplaatst op de Mineursschool en de ABOO klassen komen op cursus, zeg ik bij wijze van grap: *"Mannen, mijnen en vernielingen is een hoofdvak, maar wanneer jullie dit aanmeldingsformulier invullen voor de VGOO dan heb je alvast 60 punten"*.

Vele jaren later hoorde ik van onderofficieren dat ze dachten dat ik dat meende en dat ze eigenlijk door mij waren gemanipuleerd.

- Wij namen het initiatief om een korpsdiner te organiseren, dit in navolging van de VOG.

Later werd dit overgenomen door het regiment en we spreken nu ook over het Regimentsdiner.

- We gaven een eerstedag - enveloppe uit in 1979 ter gelegenheid van de herdenking Rotterdam 1940 - 1945 met een veldpoststempel.

De winst die we hierop maakten fl.3.525,75, werd geschonken aan: De Regimentsraad, De stichting Genie Historische Verzameling en De stichting tot behoud van het Fanfarekorps der Genie.

Deze laatste stichting middels een instrument, maar daar zal mijn opvolger Piet van Dijck wel iets over vertellen want die heeft dat instrument in 1980 aan de kapelmeester overhandigd.

- We maakten excursies en uitstapjes en participeerden in alles wat met de Genie te maken had.

Waren dat hoogte- of juist dieptepunten en waarom dan?

Alleen het eerste antwoord op de vorige vraag kun je zien als een dieptepunt, alle anderen zijn hoogtepunten.

Heb ik nog aanbevelingen om de VGGO de volgende 30 jaar mee te geven?

Doorgaan op de ingeslagen weg. Dat is natuurlijk een doodoener.

Maar ik bedoel dat je met bevlogen mensen moet werken. Wanneer ik zie dat er bestuursleden zijn die er 10 jaar geleden, bij het 20 jarig bestaan ook al bij waren en nu nog steeds dan zijn dat knapen die borg staan voor continuïteit.

Voeg daarbij de huidige kanjer Joep Beljaars met de jonge bestuursleden en succes is ook in de toekomst verzekerd.

getekend ontwerp door de schrijver

Wat ik na mijn pensionering ben gaan doen?

- Ik ben 15 jaar voorzitter geweest van de afdeling 's-Hertogenbosch van de Koninklijke Nederlandse Bond van Oud Onderofficieren.

- Ik ben sinds mijn FLO voorzitter van de senioren van het garnizoen Vught.

Wij komen iedere eerste dinsdag van de maand bijeen op de Lunetten of op de van Brederodekazerne.

- Ik heb nog 12 jaar les gegeven aan de Volksuniversiteit van 's-Hertogenbosch met een cursus management.

- Ik ben nog steeds erg actief in het Vughtse carnaval, waar ik 19 maal als "tonprater" werkte en de laatste 6 jaar als Grootvorst fungeer.

- Ik heb 14 jaar als schrijver gewerkt voor de Vughtse Theater Vereniging als schrijver van scènes voor de Vughtse Revue.

- Ik werkte tot vorig jaar ieder dinsdag en donderdag als vrijwilliger in het Geniemuseum als registrator en vanaf vorig jaar ben ik daar op afroep beschikbaar voor rondleidingen of anderszins.

- Ik werk sinds 1999 als vrijwilliger voor het Diocees Torit in Zuid-Sudan als bruggenbouwer.

Er zijn nu vijf Baileybruggen gerealiseerd en er moeten nog vier bruggen worden gebouwd en een verzwaard.

Contacten met het regiment?

Ja, ieder reünie waar ik een uitnodiging voor krijg, maar soms ben ik net op het moment dat zo'n reünie plaats vindt in Zuid-Sudan.

Bijvoorbeeld bij de reünie dit jaar in Seedorf, toen was ik in Afrika, maar gelukkig was ik wel bij 40 jaar Seedorf in september 2003.

Ik probeer zo goed mogelijk op de hoogte te blijven.

Eens genist altijd genist, het zit in je bloed en ook al zou je willen het kan er niet uit.

(.)

Een voorzitter aan het woord(2)

aooi b.d. Piet van Dijk, voormalig voorzitter VG00

Het is een heel verhaal geworden maar het is wel datgene wat ik verwoord zou hebben bij een persoonlijk interview. Daarom wilde ik volledig en duidelijk zijn opdat er geen misverstanden kunnen ontstaan. Jaartallen en datums zijn door mij niet vernoemd om reden dat ik deze niet zo belangrijk vindt om een sluitend verhaal te krijgen.

LOOPBAAN ALS MILITAIR

Hierbij een poging mijn loopbaan als militair zichtbaar te maken. Mijn naam is Piet van Dijk en mijn geboortedatum is vastgelegd in het registratienummer 31.05.23.075. Op 5 april 1951 werd ik opgeroepen voor het vervullen van mijn dienstplicht en ingedeeld bij het dienstvak AAT. Na de opleiding als rekrut was het vervolg een kaderopleiding in Haarlem. Daarna inge-

deeld als instructeur rijopleidingen en vervolgens geplaatst bij de parate eenheid in Nunspeet als MTOO. In deze functie gedurende 3 maanden ingezet bij de watersnoodramp in 1953. Na deze ervaring werd mij de mogelijkheid geboden om te tekenen voor onbepaalde tijd. Direct na de parate periode werd ik als beroepsmilitair, in dezelfde functie, tewerkgesteld bij het Wapen der Genie, en wel bij de Basis Mechanische Uitrusting Park Compagnie gelegerd in kamp Driesprong in Ede. Nadat dit onderdeel zijn taak had volbracht werd ik definitief ingelijfd als Genist. Om een echt genie te worden moest de opleiding HOB00G gevolgd worden. Negen maanden later bleek de Inspectie van de Genie niet zoveel vertrouwen te hebben in ons kennen en kunnen en werden de meeste van ons geplaatst bij het Korps Mobiele Colonnes. Het gevolg was weer een opleiding. Deze vond plaats in Barneveld (Kasteel van Schaffelaar) Kregen aldaar een bijscholing tot instructeur reddingsdienst, brandweer of geneeskundige dienst.

Na deze opleiding werd mij de functie toebedeeld van toegevoegd hoofd opleidingen reddingsdienst in de legerplaats de Wittenberg te Laren. Enige jaren later werd ik op allerlei functies ingezet bij het Wapen der Genie. Soesterberg, Vught, Oirschot, Wezep en Keizersveer hebben voor mij geen onbekende klank wanneer het gaat om functionele indeling bij een genie-eenheid. Na opheffing van 462 PontBat, tewerkgesteld bij de KMA als instructeur wapenopleiding Genie en later CSM. Daarna tewerkgesteld bij een AAC groep voor alle mobilisatiecomplexen in het zuiden. Vond deze laatste functie te eentonig. Reden waarom toen de gelegenheid zich voordeed, om op de stoel te plaats te nemen van Huismeester tevens C-Kazerneringsgroep op de KMA.

Hier heb ik op 56 jarige leeftijd afscheid genomen van mijn dienstperiode als beroepsmilitair in de rang van adjudant.

PERIODE VAN MIJN VOORZITTERSCHAP

Toen mij gevraagd werd om mijn medewerking te verlenen voor het oprichten van een onderofficiersvereniging van de Genie, heb ik hieraan gevolg gegeven en binnen het bestuur op mij genomen om structuur te brengen in de ledenwerving en inherent hieraan ledenadministratie op te zetten.

Met het nodige enthousiasme en volledige inzet van het toenmalige bestuur werd een brede basis gelegd om als vereniging te kunnen functioneren en zag men het ledental gestaag groeien.

Speciaal wil ik hier *Theo van Eekeren* vernoemen als pionier, die het initiatief nam en redactioneel ons lijfblad *De Promotor* inhoud en gestalte gaf. Met de nodige transpiratie en improvisatie kwam het blad tot stand. Qua vormgeving, inhoud en aanzicht werd de afgelopen dertig jaar het blad steeds beter en is op de dag van heden representatief, zowel in- als extern, ons visitekaartje, (met lof aan de volgende redacties)

In 1980 werd ik door het bestuur voorgedragen als voorzitter en als zodanig gekozen.

Inzet en mentaliteit van het toenmalige bestuur (met hun partners) was dermate positief dat het mij erg gemakkelijk werd gemaakt om als voorzitter te kunnen functioneren,

Een van de **hoogtepunten** was de presentatie van het eigen logo(vaandel).

Ook de uitbouw en voorbereiding van de jaarlijkse instructiedag met daaraan gekoppeld het corpsdiner zagen wij als een van de mogelijkheden om onszelf als VG00 te presenteren.

Als voorzitter had ik de eer en het genoegen om de eerste ereleden te mogen installeren waaronder generaal b.d. de Wolf en dhr Smit van het GOC.

Ook mocht ik, van de opbrengst van de 1^e dag envelope, de kapelmeester van het fanfarekorps een blaas-instrument overhandigen wat voor het korps een toegevoegde waarde had.

Dieptepunten waren er ook maar deze werden aanvaard als zijnde een problematiek die snel om een oplossing vroegen, altijd positief werden benaderd en met de nodige

inzet bijgestuurd.

Zonder iemand tekort te doen wil ik bij deze toch even memoreren dat *Jan en Ine van Mackelenberg* zich in het bijzonder hebben ingezet en een grote bijdrage hebben geleverd aan de vormgeving van de eerste fotoalbums. Ook hebben zij de basis gelegd tot wederopvoering van de marketentster in de huidige uitvoering.

Toen de functie van Regimentsadjutant aan de orde kwam, heeft men terecht gebruik gemaakt van de eerder vernoemde activiteiten waarvan door de VGOO de basis werd gelegd. Daar mogen we best trots op zijn.

Na mijn ambtsperiode van 3 jaar werd door mij de voorzittershamer overgedragen aan Karel Thijssen. Achteraf kan ik alleen maar stellen dat het voor mij een leerzame periode was die ik niet had willen missen uit oogpunt van collegialiteit en samenwerking.

Als men mij vraagt een aanbeveling te doen voor de komende 30 jaar zou ik zeggen; Ga verder op de al ingeslagen weg, houdt wat je hebt en sluit geen compromissen ten aanzien van de doelstellingen, dan is het voortbestaan van de vereniging gewaarborgd.

Wat ik na mijn pensionering ben gaan doen?

Eigenlijk teveel om op te noemen, maar mijn belangrijkste bezigheden waren:

het geven van cursussen LETRA en geïmproviseerd aan scoutinggroepen;

toezien deken bij een schuttersgilde;

begeleider groepsconfrontatie voor ouderen tevens administratieve begeleiding voor alleenstaanden;

voorzitter van een volkstuinvereniging (tevens hobbyist);

hobby's : knutselen allerlei. Kalligraferen en glasgraveren.

Dit alles natuurlijk uitgesmeerd over de afgelopen 20 jaar. De veelheid en gemêleerdheid van vernoemde bezigheden met daaraan gekoppeld langdurige vakanties in het verre oosten, hebben mij genoodzaakt om na mijn FLO een zakagenda aan te schaffen.

Contacten met het regiment?

Regelmatig de seniorenmiddagen bezocht met als locatie Vught.

Zoveel als mogelijk gevolg gegeven aan uitnodigingen wanneer het ging om oud collega's of regiment activiteiten

Maar na het verstrijken van de jaren geldt ook hier uit het oog uit het hart.

Afgelopen 3 jaar, 2 dagen per week inzetbaar bij het Geniemuseum.

(.)

Sinds 1977 is PROMOTOR het contactorgaan van de VGOO. Veel onderofficieren, maar ook officieren, hebben artikelen geschreven en aangeleverd. Redactieleden hebben vele vrije uren gestopt in het selecteren, redigeren en vormgeven van de PROMOTOR. Al deze vrijwilligers hebben er aan bijgedragen dat PROMOTOR een modern, eigentijds en herkenbaar blad is geworden. PROMOTOR informeert genie-onderofficieren al 29 jaar over de ontwikkelingen binnen het Wapen der Genie, het Regiment Genietroepen en natuurlijk de VGOO. De eigen huisstijl en kleurstelling van het blad versterken het 'VGOO-gevoel'.

Voor het schrijven van deze bijdrage voor de JUBILEUM PROMOTOR ben ik begonnen met het opnieuw napluizen van het PROMOTOR archief. In 2003 heb ik dat in de hoedanigheid van hoofdredacteur al een keer uitgebreid gedaan. Ook deze keer heb ik dat weer met veel plezier gedaan. In dit artikel beschrijf ik in het kort de ontwikkelingen van (DE) PROMOTOR in de afgelopen 29 jaar.

Hoewel de eerste PROMOTOR in oktober 1977 verschijnt wordt de eerste redactiecoördinator tijdens de eerste bestuurvergadering op 20 december 1976 benoemd en wordt tevens besloten om een verenigingsorgaan uit te gaan geven. Reden genoeg om het jubileum van de VGOO en PROMOTOR gelijktijdig te vieren. De doelstellingen die het eerste bestuur en redactie hebben geformuleerd voor PROMOTOR zijn nog steeds onverkort van kracht. Ook in 2006 is PROMOTOR nog steeds het contactorgaan van de VGOO. Nagenoeg alle genieonderofficieren lezen de PROMOTOR en zo wordt een bijdrage geleverd aan het versterken van de onderlinge band.

In de eerste uitgave wordt de naamkeuze verklaard: "Wij kiezen de naam DE PROMOTOR omdat wij vinden dat die overeenkomt met de functie van het blad. Als dit blad gaat voldoen aan zijn taak, het bevorderen van het contact onder genie-onderofficieren dan is DE PROMOTOR daadwerkelijk de vlag die de lading dekt, een lading waarin hopelijk uw bijdrage te vinden zal zijn."

A5 FORMAAT EN DE EERSTE FOTO'S

Tot 1992 verschijnt PROMOTOR in A5 formaat. De omslag is voorzien van het VGOO embleem met daaronder in kapitalen het woord PROMOTOR. Dit ontwerp wordt, in verschillende uitvoeringen, de eerste twintig jaar gebruikt. De eerste foto's verschijnen in PROMOTOR nr. 12 uit 1980. Er wordt nog niet met jaargangen gewerkt en er wordt door genummerd tot nummer 55 in 1991. In dat jaar is er een eerste gezamenlijke uitgave met het blad GENIE van de Vereniging Officieren Genie (VOG). Reden hiervoor is een publicatie waarin de toekomstige geniestructuur van het legerkorps wordt behandeld.

A4 FORMAAT EN FULL COLOUR

In 1992 wordt PROMOTOR in A4 formaat uitgegeven en wordt er een aanvang gemaakt met de jaaraanduidingen. Het doornummeren komt hierdoor te vervallen. De omslag wordt wat meer gestileerd maar blijft verder onveranderd. In 1996 concluderen de schrijvers van VGOO JUBILEUM BOEK dat PROMOTOR een juweeltje onder de verenigingsperiodieken is, dat qua vormgeving en inhoud met ieder blad kan wedijveren. In deze periode verschijnt de PROMOTOR zelfs een aantal jaren in full colour.

HUISSTIJL EN WWW

Na twintig jaar krijgt PROMOTOR in 1998 een facelift die een eerste stap is naar een compleet nieuwe huisstijl voor de hele vereniging. Deze huisstijl is momenteel doorgevoerd in het logo, de verschillende VGOO artikelen en relatiegeschenken, de website en natuurlijk in PROMOTOR. Na een proefperiode gaat PROMOTOR vanaf 2003 ook digitaal en is terug te vinden op vgoo.nl. Dit is al door veel leden zeer gewaardeerd omdat je zo tijdens uitzendingen toch de beschikking hebt over de PROMOTOR.

THEMANUMMERS

In 2003 ondergaat PROMOTOR weer een grote facelift. Het huidige ontwerp is net als in 1998 het fantastische werk van de grafische vormgevers van defensie. De redactie gaat werken met een communicatieplan en de eerste THEMA PROMOTOR verschijnt. In 2004 verschijnt de tweede THEMA PROMOTOR en het wordt op initiatief van de redactie van PROMOTOR een gezamenlijke uitgave met het blad GENIE van de VOG. In 2005 verschijnt de derde THEMA PROMOTOR, en is het doornummeren vanaf nummer 108 weer in ere hersteld. De jaargangaanduiding is hierbij gehandhaafd. In dit jubileumjaar zijn we met jaargang 29 bezig, want zoals u eerder heeft kunnen vaststellen bereiken we de 30ste jaargang van PROMOTOR in 2007.

THEMA PROMOTORS

2003, thema 'Luchtmobiel'

2004, thema 'Counter Mine Operations & Explosive Ordnance Clearance'

2005, thema 'Genieverkenningen'

TOEKOMST

In dit jubileumjaar geen THEMA PROMOTOR, maar een thema in de vorm van een rode draad. Het gekozen thema voor 2006 is 'Force Protection'. De Engelstalige begrippen en, in de afgelopen jaren ook enkele Engelstalige artikelen, geven de huidige tijdsgeest aan. We worden steeds professioneler, gaan steeds internationaler werken en onze leden vergaren ontzettend veel operationele ervaring. Dit is terug te lezen in de vele bijdrages die worden geschreven.

Zo nu en dan begint PROMOTOR het karakter te krijgen van een vakblad waar regelmatig Lessons Learned in te lezen zijn. Kortom, de ontwikkelingen staan niet stil en PROMOTOR blijft mee ontwikkelen met als voornaamste doel het informeren en het bevorderen van het contact tussen al die verschillende genie-onderofficieren binnen ons prachtige Wapen.

(.)

Een voorzitter aan het woord(3)

kapitein Daan Janse, voormalig voorzitter VGGO

Ik zal beginnen met de introductie: Kapitein Daan Janse, op dit moment C-Ststcie 11 Pagnbat, voor deze functie heb ik negen jaar in de parate constructie wereld gewerkt, eerst bij bureau constructies 11 Pagnbat, wat later overging naar Geniewerken 101 Gbnat.

Na een periode waarin ik ondermeer de financiën van de bar bij een aantal eenheden had gedaan en bestuurslid van De Band bij 41 Gbnat was geweest werd ik in 1994 in het bestuur van de VGGO gekozen. Gerrit Beerkens was in die periode voorzitter van de vereniging. Op enig moment gaf Gerrit aan dat hij de voorzittershamer over wilde dragen en zijn we op zoek gegaan naar een geschikte

kandidaat, het vinden van een opvolger was niet eenvoudig, na enige maanden intensief speurwerk was er nog geen kandidaat gevonden. De tijd begon te dringen want de algemene ledenvergadering stond er aan te komen. Tijdens één van de bestuursvergaderingen heb ik aangegeven dat, als we voor de vergadering geen kandidaat gevonden hadden, mezelf wel kandidaat wilde stellen. Vanaf dit moment werd er niet meer intensief gezocht naar een andere kandidaat en na overleg met mijn commandant, Ikol Thijs Bont, heb ik mij kandidaat gesteld. De medewerking van mijn commandant is erg belangrijk geweest omdat hij er mee akkoord ging dat ik één dag per week aan de VGGO ging besteden.

Tijdens mijn voorzitterschap hebben we ons als bestuur gericht op het betrekken van de jongere collega's bij de vereniging. Dit was geen eenvoudige taak want die zagen de vereniging meer als een instituut voor ouderen. Mede door de hoeveelheid tijd die ik aan de VGGO mocht besteden heb ik veel jubilea, bruiloften en andere activiteiten kunnen bezoeken. We hebben hier succes geboekt want het aantal jongeren bij evenementen nam gestaag toe. Het tweede onderwerp dat we hebben aangepakt was het vergroten van het aantal leden. We zaten al jaren rond de 550 leden en we wilden naar de 600, er waren naar onze mening nog veel genie-onderofficieren die geen lid waren. Bij de ledenwerfacties hebben vooral de collega's die bij de kaderopleiding te werk waren gesteld veel nieuwe leden aangebracht. De 600 hebben we net niet gehaald maar het scheelde niet veel. Veel steun heb ik in die periode gehad van Sjors Maas die in de periodes dat ik niet aanwezig was de scepter zwaaide. Verder wil ik een aantal vaste krachten in het bestuur noemen, Toine van Ooijen en Mart Curfs, deze mannen zitten alweer meer dan 10 jaar in het bestuur, mijn complimenten.

Dieptepunt tijdens mijn voorzitterschap was 15 juli 1996 toen een Hercules transportvliegtuig van de Belgische luchtmacht op vliegbases Eindhoven neerstortte. Aan boord was het Fanfarekorps van het Wapen der Genie wat terug kwam van een optreden in Italië. Totaal waren er 41 slachtoffers te betreuren bij deze ramp. Tijdens en na deze ramp kwam duidelijk tot uiting hoe belangrijk een sterke onderlinge band is, één van de doelstellingen van de VGGO en het Regiment Genietroepen.

Hoogtepunten waren en zijn nog steeds die gelegenheden waar Sjef Hamers het woord voert, deze medeoprichter van de VGGO heeft met zijn redenaarskunst het vermogen mensen aan zich te binden door gebruik te maken van een gezonde dosis humor en kennis van zaken. Hiermee heeft hij de VGGO groot gemaakt.

Gedurende mijn voorzitterschap heb ik maar één of twee algemene ledenvergaderingen bij kunnen wonen. Tijdens de andere vergaderingen was ik uitgezonden naar Bosnië en Macedonië. Het aantal uitzendingen nam snel toe en men deed steeds vaker een beroep op ons om kampementen te bouwen voor de uit te zenden militairen. Het waren niet alleen de ALV'n die ik niet kon bijwonen, de bestuursvergaderingen vonden steeds vaker plaats zonder dat ik aanwezig was. Dit heeft mij doen besluiten om terug te treden en de voorzittershamer over te dragen aan collega Ed Steiger.

En nu het belangrijkste, de toekomst,

Doelstellingen VGGO:

- * De band onder de onderofficieren van de Genie te bevorderen.
- * Het bevorderen van de belangstelling van de leden voor elkaars taken binnen het Wapen.
- * Het inlichten van haar leden over de personele en organieke veranderingen, over oefeningen en andere gebeurtenissen bij het wapen.
- * Het verhogen van de kennis van de geschiedenis van het wapen der Genie en het levendig houden van tradities in het wapen.

Als we aan deze doelstellingen vasthouden zal de VGGO zijn belangrijke positie minstens weten te handhaven en waarschijnlijk verstevigen.

Een Baileybrug in Cuijk anno 2006

Ikol Martin Wijnen, C 11 Pagnbat

Ondanks het feit dat de Nijmeegse Vierdaagse na 1 dag werd afgelast, heeft 105 Brugcompagnie uit Wezep bij Cuijk de traditionele brug over de Maas gebouwd. Een bijzondere brug ditmaal. Anders dan de vouwbrug die andere jaren werd gelegd, maakten de mannen en vrouwen van de Brugcompagnie ditmaal een drijvende Bailey-brug.

Kort na de commando-overdracht in 2005 veranderde commandant majoor Carel Sellmeijer het plan voor de steunverlening aan de Nijmeegse Vierdaagse. In 2006 zou er een Bailey-brug worden gebouwd. 105 Brugcompagnie is namelijk niet meer alleen maar een vouwbrugcompagnie; de compagnie beheerst de bouw van alle typen bruggen die binnen de Nederlandse krijgsmacht worden gevoerd. Dit betekende echter een geheel andere voorbereiding. Anders dan in andere jaren moest nu niet alleen het materiaal worden opgevoerd, maar moesten ook alle geledingen van de compagnie worden bijgespijkerd qua kennis en ervaring met een specifieke toepassing, namelijk het zogenaamde Bailey-drijvend.

Bailey is een paneelbrugstelsel. Het bestaat uit zware metalen delen die middels pennen, bouten en klemmen worden gekoppeld. De brug wordt gebouwd op bouwrollen en van de ene naar andere oever gerold. Bailey werd van 1948 tot en met 1963 gebruikt voor de Vierdaagsebrug. Met de toepassing van pontonplaat vanaf 1964 en vouwbrug vanaf 1987 kon de brug steeds sneller en met minder mensen worden gelegd. De training op paneelbruggen blijft echter operationeel relevant, omdat het Bailey-materiaal wereldwijd veel voorkomt en wordt ingezet. Zo heeft Nederland met Bailey-materiaal Indonesië gesteund na de Tsunami-ramp. Ook de civiele industrie investeert nog steeds in dit bruggensysteem.

Voor 105 Brugcompagnie betekent bouwen met Bailey niet alleen het opbouwen en onderhouden van een stuk kennis en ervaring, tevens is het een mooie gelegenheid om te

laten zien dat de compagnie meer kan op het gebied van bruggen bouwen, dan 'alleen een paar pontons in het water gooien'. De Bailey-brug die de brugcompagnie in Cuijk bouwde was er ook nog eentje in een speciale toepassing; omdat de breedte van de Maas bij Cuijk met 130 meter te breed is om zonder ondersteuning de rivier te overbruggen, werd in die ondersteuning voorzien door de brug met dek-schuiten te ondersteunen.. Dan kan de overspanning wél worden gehaald.

In de voorbereiding werd eerst uitgegaan van een heel summier plan van aanpak. De nadere uitwerking volgde tijdens een intensieve trainingsperiode voor de compagnie van twee weken op de Pontonniersschool te Hedel. Dit in nauwe samenwerking met de instructeurs van de vakgroep bruggen. Van majoor tot soldaat werd de kennis van Bailey weer 'opgevizeld'. Vervolgens bouwde de compagnie de brug op de school in een aantal brugsegmenten oftewel brugvakken. Na het oefenen met het sluiten van de vier brugvakken werd het materiaal over het water in twee slagen naar Cuijk getransporteerd. Op de oevers in Cuijk werden de brugvakken weer samengesteld.

Het bericht van het aflasten van de Vierdaagse van Nijmegen, na de eerste dag, was een domper en het was even onzeker of er wel een brug zou komen. Al snel bleek dat de zomerfeesten wel doorgang zouden vinden en zo ook het zomerfeest te Cuijk. Daarom volgde al snel toestemming de steunverlening aan de gemeente Cuijk op donderdagavond door de pontonniers van 105 Brugcompagnie uit Wezep doorgang te laten vinden.

Donderdagavond 20 juli. 18.45 uur gaan de pontonniers naar hun posities om na het sein van Rijkswaterstaat dat de stremming van twee uur is begonnen, onder leiding van de plaatsvervangend compagniescommandant kapitein Sjoerd de Waard, direct te beginnen met de bouw van de brug. Nadat het laatste containerschip de brugslaglocatie passeert en de mensen van Rijkswaterstaat het sein veilig geven, worden twee drijvende brugvakken van elk 30,5 meter (10 velden 2-1) door de schippers soepel op hun plek tussen de twee alreeds klaar liggende vleugelvakken gemanoeuvreed. Na 30 minuten is de brug gesloten en zijn de opritten aangebouwd. Brug gereed.

De openingsceremonie staat onder leiding van de waarnemend regimentscommandant, Ikol Martin Wijnen, en de

regimentsadjutant, adjudant Cees van Vessem. Het openen van de brug gebeurt traditioneel middels het doorslaan van een touwtje met twee Bailey-pennen. Normaal wordt dit door de burgemeesters van Cuijk en Mook gedaan. Dit jaar nemen de voorzitter van de Vereniging van Oud-Pontoniers en Torpedisten (VOPET), korporaal bd Baardemans, en de jongste pontonnier, soldaat van 't Wout, de honneurs waar. Het geheel wordt muzikaal ondersteund door de oud-leden van het fanfarekorps genie.

Na de korte openingsceremonie was de brug voor het publiek – de mensen uit Mook en Cuijk – die voor een korte tijd naar de overkant konden komen zonder daarvoor veergeld te hoeven betalen. De belangstelling is groot en velen maken van de gelegenheid gebruik om op de brug te kijken en er overheen te wandelen.

Al kort daarna moet de brug worden vrijgemaakt om er parachutisten op te kunnen laten landen. Twee parachutisten landden keurig op de brug, twee in het water en de laatste twee op het klaarliggende vouwbrugvlot. Daarna was er voor het publiek de gelegenheid om naar de juiste zijde van de rivier te gaan voordat de brug werd gebroken. Binnen een kwartier was de vaarweg weer vrij en kon de stremming voor de wachtende scheepvaart worden opgehe-

ven. Helaas geen brug op de vrijdag – de laatste dag van de Vierdaagse – maar desalniettemin hadden de mannen en vrouwen van de brugcompagnie veel eer van hun werk. De bevolking van Cuijk en Mook onderstreepte dat door massaal aanwezig te zijn tijdens deze toch moeilijke operatie.

Door een stuk verdieping te zoeken in het vakmanschap van de pontonnier middels het bouwen van een andersoortige brug en door de succesvolle uitvoering tijdens de zogenaamde proefsluiting op donderdagavond te Cuijk, heeft 105 Brugcompagnie laten zien uitdagingen niet uit weg te gaan. Met name de zware fysieke inspanningen die geleverd zijn door het personeel van het 1e Brugpeloton maakte dit mogelijk, tezamen met de steun vanuit de compagniestaf en de Pontonniersschool. “Het was niet echt moeilijk, maar sommige details en vooral de omstandigheden maakten het een pittige klus.”, aldus de sgt Noorman.

[illegible]

25 november 1988

Herrn

**Terrine de canard sauvage
au foie de canard**

Consomme Pot au Feu

Moules au vin nature de Champagne

Filets mignons de bœuf Stroganoff

Rafraichissement

Gorgonzola avec tartre de pommes

Parfait de Grand Marnier
avec cerises flambées

Café de Rhodeseheim.

ONDEROFFICERSCLUB
VAN HET
REGIMENT - GENIETROEPEN
OPGERICHT
1 OCTOBER
1897

A group of men in suits and military uniforms standing on a stage, some holding microphones, during a formal event.

VGOR

Recceptieboek

Derde lustrumviering

IES WORDEN GEBOREN

13 december 1991

Wezep

Het „voor” roepen van de
Aooi v.d. Tillaard . . .

De voorzitter van de VGOO, de aoo v. Dijk, biedt
een altzaxofoon aan, aan de Glichting tot behoud
van het Genie Fanfarekorps, welke in ontvang
genomen wordt door de Kolonel Rojendaal.
De Kolonel sprak hierna jijn dank uit.

... en de officiële installatie door het
overhandigen van de „Regimentsstok”.

ewel en aoo v. Ekeren en
ABOO-leerlingen

Eindoefening Pagnmodule ABOO 29

Periode: Week 26, 26-06-2006 t/m 30-06-2006

In alle vroegte staat klas ABOO 29 (aspirant beroeps onderofficieren) op maandag 26-06-2006 gereed bij gebouw G op de Lunettenkazerne te Vught. Iedereen is verzameld om daar te beginnen met het beladen van de YPR. De eindoefening is voor de leerlingen gestart.

Er wordt besloten om de twee groepen samen te voegen vanwege enkele blessures binnen het personeel en aansluitend volgt de bevelsuitgifte. Na een (lange) verplaatsing over de openbare weg komen we aan op het oefenterrein Oirschot en start de eerste actie. De vijand heeft een massale aanval ingezet en komt met rasse schreden dichterbij. Met twee snelle acties, een gebiedsmijnafsluiting en een kratering proberen we de vijand zoveel mogelijk te vertragen. Halverwege de middag zijn de acties gereed.

STELLEN NU!

De volgende groepscommandant heeft zojuist instructies gehad en beginnen de voorbereidingen van een brugvernieling (R-object). In de omgeving Drunen en Waalwijk worden we ingezet en starten direct met de werkzaamheden. Het is een vakwerkbrug op het Halvezolenpad en zal na vernieling de vijand beletten om deze route te gebruiken. Stadium 1 wordt bereikt om 2300 uur. en na een paar rustige uren wacht te hebben gedraaid, horen we dat de vijand is doorgebroken en wordt om 0500 uur overgegaan tot Stadium 2. De radio begint te kraken en het bericht komt binnen 'stellen NU!' De brug wordt opgeblazen en versterkt met een storend mijnenveld. Na stellen zijn we ingesloten door de vijand en moeten te voet verder. Besloten wordt het voertuig te vernietigen. Door de hectische omstandigheden verliezen we hierbij een groepslid.

Aangekomen in Vught gaan we snel *re-packen*, zodat we de rest van de week te voet kunnen optreden. Vanaf nu is de klas ook weer in twee groepen verdeeld. De vijand is in grootte getallen aanwezig en er wordt besloten terug te trekken naar het noorden. Snel instijgen in de YAP. Na een lange rit en weinig slaap, komen we aan op de nieuwe locatie. Om de vijand te misleiden, dienen wij een verplaatsing te voet uit te voeren op het wad. Na een lange en vieze tocht van ongeveer 2,5 uur door water, slijk en zand hebben we maar kort de tijd om snel de kleding af te spoelen. Om vijandcontact te vermijden stijgen we snel in de gereedstaande YAP en verplaatsen richting de bossen. We worden naar Marnewaard gebracht en betrekken daar een schuilmivak. In het gebied zijn we helemaal op ons zelf aangewezen en hebben twee uur de tijd om orde op zaken te stellen. Om 2300 uur vangt de volgende opdracht aan, een gebiedsverkenning van het oord en een mijnafsluiting. Uiteraard gaat al het groeps materiaal mee en proberen we niet onderkent te worden. Na een hele nacht lopen krijgen we bij het ochtendgloren toch vijand contact. Na een korte schotenwisseling weten we de vijand af te schudden en keren we tegen 0600 uur terug in ons bivak.

OORVERDOVEND LAWAAI

Halverwege de week volgen de opdrachten snel achter elkaar. Het bevel luidt een brugverkenning en aansluitend een observatiepost inrichten rond het oord. Wat is de sterkte van de vijand en welke activiteiten worden er ontplooid. De verkenning is vrij snel gedaan en hebben wederom vijandcontact. We trekken ons terug in een huis aan de rand van het oord. Na een uurtje of twee verplaatsen we terug richting bivak waar we om 1300 uur aankomen. Om 1400 uur wordt het verkenningsverslag afgegeven aan de Romeo en ontvangen we de volgende opdracht. In de tussen gelegen uren hebben we vooral gegeten en geprobeerd te slapen. We gaan weer omhangen om richting het oord te verplaatsen. Opdracht: Vernielen van een baileybrug en aansluitend het vernielen van een uitkijktoren op de noordelijke punt van het oefenterrein. Zonder gezien te zijn door de vijand bereiken we de brug en deze wordt snel, zonder verdere aanwijzingen onder lading gebracht. Een oorverdovend lawaai weerklinkt! De brug is vernield en we maken ons uit de voeten. We krijgen de uitkijktoren in het zicht en worden ook al snel beschoten. De groep wordt in tweeën opgesplitst en zo weten we de aanwezige vijand uit te schakelen. De tas met springstof wordt naar voren gebracht en drie van de steunpilaren vernield. Dan opeens, uit het niets komt een voertuig op ons afrijden. We worden beschoten en breken we onder vijanddruk snel af. Na een verplaatsing van twee uur komen we om 2200 uur terug in het schuilmivak. Vanwege de snelheid kunnen we nu wat onderhoud aan onszelf en de wapens spelen.

In het stadhuis bevindt zich een belangrijk document en dat hebben we nodig voor de vervolg actie. Na verkenning van de route en onderkennen van vijandelijke activiteiten, verplaatsen we door het riool en vallen we het stadhuis binnen. Al snel wordt het archief gevonden en treffen we twee medewerkers aan, deze voeren we snel af. En dan opeens, een derde persoon valt ons aan. Na veel geschreeuw en waarschuwingsschoten wordt de persoon op de grond gewerkt. Het archief wordt vernield en na een haastige terugtocht, betrekken we een huis in de oost rand van het oord. Eenmaal ingericht ter verdediging, rust en onderhoud. Na een aanvullend bevel maken we een omtrekkende beweging langs de noord rand van het oord en voeren een korte verkenning van het object uit. Schakel de vijand in het huis uit met vuur en beweging. De adrenaline stijgt en na een gevecht van 15 minuten is het huis gezuiverd.

ONZEKERHEID

Via de radio krijgen we het bericht ons te melden in de kelder van het stadhuis. We maken contact met een lokale bewoner en worden beneden in een donkere ruimte gezet. Onze onzekerheid neemt toe! Een stilte heerst naarmate de tijd verstrijkt. Dan worden we 1 voor 1 naar buiten meegenomen. Iedereen krijgt 26 minuten om naar de achteringang van de kazerne te verplaatsen...rennen dus! Op de kazerne worden we opgevangen en moeten we met de jas over het hoofd op de grond liggen, MIVD? Even lijkt het van wel dat de militaire inlichtingen en veiligheidsdienst aanwezig is, echter na een korte onderbreking wordt het echte plan onthuld. Iedereen draait zich om en daar staat een

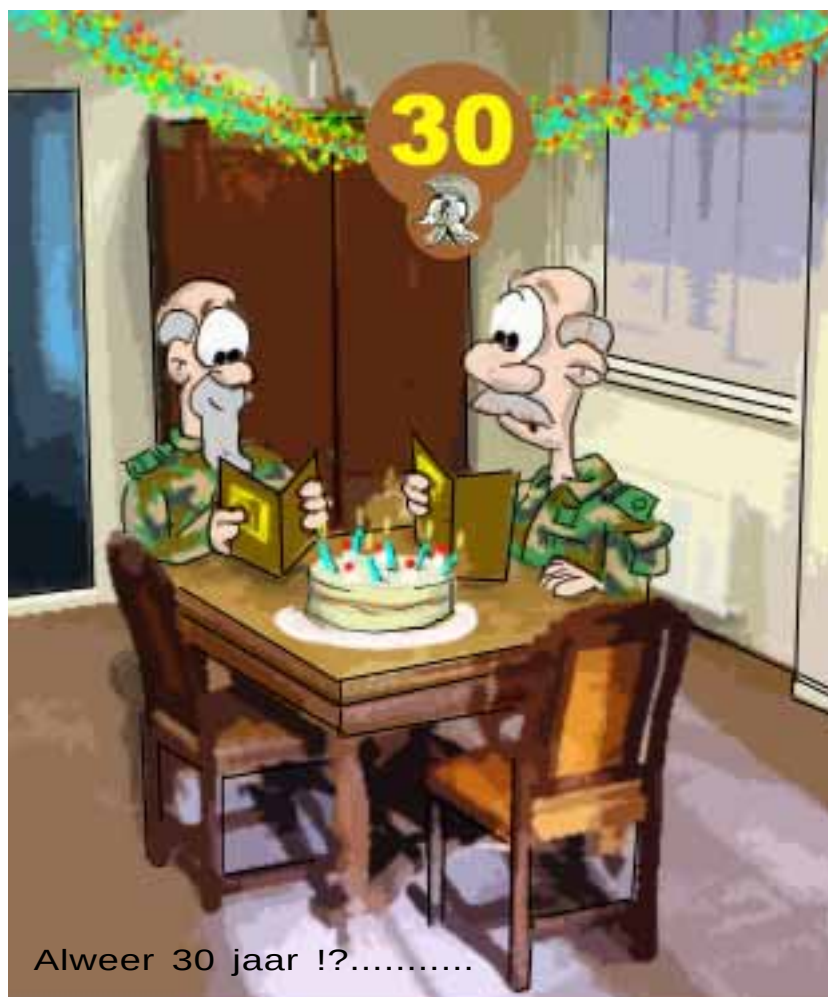
koud biertje. Uit volle borst zingen we het mineurslied en verplaatsen met een vermoeid, maar voldaan gevoel terug naar de kazerne in Vught. Bij aankomst is het donker geworden en beginnen we met onderhoud tot diep in de nacht, zo rest ons alleen nog slapen en de volgende ochtend een evaluatie. Het zit erop, we zijn er klaar voor en als iedereen zijn certificaat heeft uitgereikt gekregen breekt er een nieuwe periode aan. Al met al een vermoeiende, maar leuke oefening!

ABOO 29 PAGNMODULE

Periode 13-02-2006 t/m 14-07-2006

(.)

De Kenschets

Zo als u ziet hebben we weer iemand bereid gevonden om voor ons de kenschets te maken. Veel plezier!

(.)

Een voorzitter aan het woord(4)

kap Gerrit Beerkens, voormalig voorzitter VGOO

Gerrit Beerkens, Voorzitter VGOO van 1998 - 1995.

Nog steeds in actieve dienst (datum FLO 1 oktober 2009) in de rang van kapitein.

Geboren op 6 december 1953 te Venray en als 16 jarige in dienst gegaan op 7 september 1970. Opgekommen in Weert op de KMS en de opleiding tot sgt instructeur Genie gevolgd.

Na de KMS opleiding van 1973 tot eind 1987 diverse functies vervuld in Wezep bij 11 Gnbat en 101 Gnggp. Daarna bij DGW&T Dienstkring Roermond geplaatst en vervolgens in 1992 als Ciesadj de toenmalige CCie SIOG bij het GOC mede opgericht. Nadat deze i.v.m. reorganisatie weer opgeheven zou worden, in juli 1993 geplaatst bij het JHQ (*Joint Headquarters*) Rheindahlen als Stafonderofficier/Csm NL- NSU.

In juli 1995 als Elnt geplaatst bij DGW&T als Facilitair Manager en na terugkeer van uitzending in 2000 geplaatst als C - Instructiegroep Installatie- en Elektrotechniek bij de Pioniersschool in Vught.

Na uitzending met SFOR-14 als C-NL NSE bij HQ SFOR in 2003, geplaatst op mijn huidige functie, C – Lokaal Facilitaire Dienst Weert, tvs kazernecommandant Van Hornekazerne te Weert.

Tijdens mijn plaatsing in Wezep als Sgt Terdoc bij 101 Gnggp werd ik, omstreeks 1981, door de toenmalig voorzitter Karel Thijssens, gevraagd bestuurslid van de VGOO te worden, waarbij ik al vrij snel de functie van leden-administrateur op mij genomen heb.

Bij het aftreden van Karel Thijssens werd voor de eerste keer een beroep op mij gedaan om het voorzitterschap over te nemen, waarvan ik, na rijp beraad, heb afgezien vanwege het feit dat ik mij daarvoor nog te jong en onervaren vond. Na het voorzitterschap van Henry van Beek in 1989 werd mij, echter op voordracht van het voltallige bestuur, wederom verzocht het voorzitterschap in overweging te nemen. Hierop heb ik positief gereageerd, waarbij ik mij in eerste instantie tot doel gesteld had om ambassadeur en het "gezicht" van de VGOO te willen zijn door zoveel mogelijk in persoon aanwezig te zijn, de doelstellingen van de VGOO uit te dragen en actief de saamhorigheid onder de onderofficieren der Genie te bevorderen bij alle mogelijke gelegenheden waar de VGOO geacht werd *acte de presence* te geven. Een doelstelling waar ik naar mijn mening redelijk goed in geslaagd ben aangezien zowel onder de leden als bij de vertegenwoordiging in diverse formele en informele fora, waaronder de regiments-traditieraad, mijn naam onlosmakelijk met de VGOO geassocieerd werd.

Ik ben dan ook erg trots dat ik, o.a. vanwege het "ononder-

broken daadkrachtig promoten van de saamhorigheids-gedachte binnen het Regiment Genietroepen", in 1994 als een van de eersten de Legpenning van Verdiensten van het Regiment Genietroepen uit handen van de Regiments-commandant, kolonel Reinhoudt mocht ontvangen.

Ook het feit dat ik in 1995, nadat ik het voorzitterschap na bijna zes jaar met pijn in het hart moest overdragen i.v.m. mijn bevordering tot elnt, benoemd ben tot erelid van de VGOO, vervult mij nog steeds met grote trots.

Nadenkend over hoogte- en dieptepunten in de bijna 15-jarige periode dat ik deel uitmaakte van het VGOO bestuur schieten allerlei zaken door mijn hoofd. Uiteraard blijven droevige gebeurtenissen, zoals het afscheid moeten nemen van collega's i.v.m. overlijden, de vele reorganisaties waarmee we te maken hadden en welke een grote impact hadden op velen van ons, altijd in herinnering.

Daar tegenover staan echter vele hoogtepunten waar met trots naar gekeken mag worden. Enkele daarvan welke door en in elk geval uit initiatieven en door steun van de VGOO gerealiseerd zijn kan ik nog wel noemen:

- De lustrumvieringen, welke steeds weer aantonen, dat de VGOO leeft en gewaardeerd en gerespecteerd wordt door zowel de leden als formele instanties binnen onze organisatie.
- Het instituut Regimentsadjutant, dat uitgegroeid is tot een niet meer weg te denken fenomeen en waardoor een der doelstellingen van de VGOO, "handhaving van tradities binnen het Wapen der Genie", voor altijd inhoud heeft gekregen. De manier waarop binnen de Genie, op initiatief en met medewerking van de VGOO, invulling is gegeven aan de functie van RA, heeft binnen de KL model gestaan en navolging gevonden bij diverse wapens en dienstvakken.
- Ook de marketenster, waar wij allen zo trots zijn, komt voort uit het initiatief van een van de bestuursleden van de VGOO.
- De herinvoering van de verscheidenheid aan genie-emblemen (pioniers, pontonniers) is gebeurd n.a.v. een verzoek van de VGOO in de traditieraad.
- Het korpsdiner onderofficieren Genie stamt voort uit de tijd dat dit door de VGOO opgestart en georganiseerd werd. Later werd het initiatief, de organisatie en voortzetting overgedragen aan de RA. Ik herinner mij de beginperiode dat het aantal deelnemers beperkt was tot circa 30 (inclusief voltallig VGOO bestuur). Vandaag de dag moet men al denken aan een inschrijvingsstop vanwege de overweldigende belangstelling en ruimtegebrek.
- Het loskoppelen van de algemene leden-vergadering, welke in het verleden gehouden werd tijdens de lunchpauze van de jaarlijkse instructiedag. Hiervoor is de jaarlijkse contactdag in het leven geroepen, waarbij ook

de partners van de leden uitgenodigd worden en deze laatstgenoemden zich steeds meer betrokken voelen bij het wel en wee van de vereniging.

Zo zijn er natuurlijk veel meer hoogte- en dieptepunten te noemen, maar feit blijft, dat de VGGO zich binnen de KL organisatie en binnen de Genie in het bijzonder gemanifesteerd heeft als een niet meer weg te denken instituut, waarnaar in voorkomend geval serieus geluisterd wordt, omdat de vereniging gedragen wordt door en spreekt namens het korps onderofficieren Genie.

Voor de toekomst kan ik alleen maar wensen, dat de

VGGO een vereniging vóór, maar m.n. ván de leden blijft. Zorg dat de leden het gevoel houden dat zij de vereniging zijn, waarbij betrokkenheid en saamhorigheid de grote sleutelwoorden zijn.

Tot slot wil ik alle medebestuurders, m.n. uit de periode dat ik voorzitter mocht zijn, bedanken voor hun onvoorwaardelijke steun en inzet. Ook de medewerking van de diverse commandanten, die mij de gelegenheid gegeven hebben en de adviezen van o.a. diverse oud-bestuurders waren voor mij van onschatbare waarde om mij voor de VGGO in te spannen zoals ik gedaan heb.

Ik zelf zal zeker tot in lengte van jaren met trots het gedachtegoed van de VGGO blijven uitdragen en ik wens het bestuur veel wijsheid en succes in de toekomst.

(.)

Een voorzitter aan het woord(5)

Personalia:

Hendrie van Beek

Kap b.d. (Off van Vakdiensten)

Met ingang van 1 maart 2000 met FLO

Ik ben voorzitter geweest van de VGGO in de periode van 6 november 1987 tot 27 oktober 1989. Door de adjudant Bob van Lune gevraagd in 1985 om mij kandidaat te stellen voor het bestuur van de VGGO. Wij wa-

ren beide werkzaam bij de Sie S3 van 101 Geniegevechtsgroep op de Prinses Margrietkazerne te Wezep. In dat zelfde jaar ben ik tijdens de algemene ledenvergadering gekozen in het bestuur. Bij de eerste bestuursvergadering, onder leiding van de voorzitter adjudant Karel Thijssens werden de functies verdeeld en beklede ik de functie van algemeen adjunct. Begin van het jaar 1987 deelde de voorzitter mee, dat hij zijn functie als voorzitter wilde neerleggen tijdens de komende algemene ledenvergadering. Het bestuur heeft in de tussenliggende periode een beroep op mij gedaan om mij kandidaat te stellen voor deze functie. Na een korte periode om mij hierover te kunnen beraden en een gesprek met het thuisfront heb ik mij beschikbaar gesteld voor deze belangrijke functie. Met veel genoegen denk ik terug aan de periode als voorzitter, vooral met een fantastisch bestuur die op bijzondere wijze haar schouders zette onder het functioneren van de VGGO, het onderhouden van contacten in voor en tegenspoed, het opvangen van onze jongere collega's, de toekomstige ruggespraak van ons onderofficierskorps toch, enz. Daarnaast de fijne samenwerking met ons aller zeer gewaardeerde Regimentsadjudant, aoo Joop van den Tillaard.

Een van de hoogte punten was ook, dat tijdens de algemene ledenvergadering op de Genie-instructiedag voor de onderofficieren het fotoboek van de vorige gehouden Genie instructiedag werd overhandigd aan de Regimentscommandant, in mijn geval aan de kolonel Tees. Vele jaren heeft, wijlen, toen de smi Jan van Mackelenbergh met veel zorg en toewijding de illustratie en lay-out van de eerste serie voor de VGGO verzorgd.

Een aanbeveling zou kunnen zijn, dat er meer aandacht moet worden besteed aan de collega's die ons ontvallen, op welke wijze dan ook! Hierbij denk ik aan de zeer sumiere tekst in ons clubblad de Promotor onder de rubriek "In Memoriam". Daarnaast ben ik mij er van bewust dat iets schrijven vanaf de zijlijn gemakkelijk is. Ik ben ervan overtuigd, dat het dienen in het jaar 2006 bij de Genie heel anders is, met zijn vele vredesmissies enz., als in de zeventiger of tachtiger jaren. Maar vergeet één ding niet dat de collegialiteit nagenoeg hetzelfde is en niet aan tijd gebonden! Behoud het goede en probeer steeds uitdagingen te zoeken binnen ons Wapen der Genie maar ook vooral

de komende 30 jaar binnen de VGGO. Hierbij veel sterkte, wijsheid en collegialiteit toegewenst!

Bij aanvang van mijn FLO waren er diverse organisaties die een beroep op mij hebben gedaan. Hierbij dan enkele functies, eigenlijk te veel want mijn agenda werd alweer door anderen ingevuld.

Van de voorbereidingscommissie met als taak de "Herindeling" sportpark "Putter Eng" voorzitter geweest en waarbij 7 sportverenigingen waren betrokken. Vervolgens voorzitter gebruikersoverleg sportpark "Putter Eng" met als neventaak gedurende de uitvoering van het sportproject, projectleider en coördinator tussen de betrokken wethouders, ambtenaren, aannemers, sportverenigingen enz. Oprichting, in de functie van voorzitter, van de "Stichting Binnensport Putten" met als doel de exploitatie en verhuur van binnensportaccommodaties aan primair de te Putten gevestigde onderwijsinstellingen, de te Putten gevestigde sportverenigingen en de verhuur aan andere instellingen voor eventueel te organiseren evenementen. Dit betreft de sporthallen de "Putter Eng" en "De Meeuwen".

In maart 2002 gekozen in de gemeenteraad van de gemeente Putten als raadslid voor de ChristenUnie en zitting in de commissie Ruimtelijke Zaken en in de commissie Bezwaar- en Beroepschriften. Bij aanvang van het raadslidmaatschap zijn de eerder genoemde functies en anderen beëindigd m.u.v het bestuurslidmaatschap van de "Stichting Binnensport Putten", als raadslid vertegenwoordiger vanuit de raad en in de functie van algemeen adjunct. In 2006 wederom gekozen in de gemeenteraad als raadslid voor de ChristenUnie maar nu tevens in de functie van fractievoorzitter.

Naast het lidmaatschap van de VGGO ben ik ook lid van de VOG en de Club Officieren b.d. Prinses Margrietkazerne te Wezep. Op deze wijze volg ik de recente ontwikkelingen binnen ons Wapen der Genie en het Regiment Genietroepen.

Bestuur en collega's allen van harte gefeliciteerd met dit jubileum van de VGGO.

Met een collegiale Geniegroet.

Kap. b.d. Hendrie E. van Beek

(.)

REGIMENTSDINER 2006

Het Regimentsdiner voor onderofficieren zal plaatsvinden op donderdag 2 november 2006 - voorafgaand aan de Genie-informatiedag en voor officieren op vrijdag 3 november 2006 aansluitend aan de Genie-informatiedag te Vught.

Programma voor beide diners:

16.00 – 18.30 Informatiebalie in KEK-gebouw Lunettenkazerne geopend.

16.00 Bar KEK-gebouw geopend (consumpties op eigen kosten).

18.00 – 19.00 Apéritief.

19.00 – 23.30 Diner.

23.30 – 00.30 Naborrelen (consumpties op eigen kosten).

INSCHRIJVING/KOSTEN ONDEROFFICIEREN

Opgave voor deelname is mogelijk door storting van €20,- op gironummer 45.35.523 t.n.v. adjudant Reg Genietroepen te Vught, onder vermelding van uw geboortedatum en Regimentsdiner Onderofficieren 2006. Het aantal deelnemers is gelimiteerd op 220. Een aantal plaatsen wordt vrijgehouden voor onderofficieren die momenteel zijn uitgezonden. Uw plaats wordt gereserveerd bij volgorde van inschrijving. Uw storting dient uiterlijk 6 oktober 2006 gedaan te zijn. Nadere informatie is te verkrijgen bij aooi C.A.A. van Vessem. Restitutie van inschrijfgeld bij annulering van uw deelname is mogelijk tot vrijdag 6 oktober 2006.

TENUE ONDEROFFICIEREN

DT met batons

Voor oud-onderofficieren en burgers, tenue de ville.

INLICHTINGEN ONDEROFFICIEREN

Nadere informatie is te verkrijgen bij:

Aooi C.A.A. van Vessem

Staf OTCGenie

Postbus 10151

5260 GC Vught

telefoon: 073-688 1333

fax: 073-688 1560

(MDTN: *06-531-8...)

e-mail: post.regiment.genietroepen@rnla.mindef.nl

INSCHRIJVING/KOSTEN OFFICIEREN

Opgave voor deelname is mogelijk door storting van €20,- op gironummer 93.19.041 t.n.v. Kabinet GOC te Vught, onder vermelding van uw geboortedatum en Regimentsdiner Officieren 2006. Het aantal deelnemers is gelimiteerd op 220. Een aantal plaatsen wordt vrijgehouden voor officieren die momenteel zijn uitgezonden. Uw plaats wordt gereserveerd bij volgorde van inschrijving. Uw storting dient uiterlijk 6 oktober 2006 gedaan te zijn. Tenue is AT of GLT. Voor oud-officieren, reserve-officieren en burgers eventueel smoking of donker kostuum. Nadere informatie is te verkrijgen bij kap M. van Sliedregt. Restitutie van inschrijfgeld bij annulering van uw deelname is mogelijk tot vrijdag 6 oktober 2006.

TENUE OFFICIEREN

AT, GLT

Voor oud-officieren, reserve-officieren en burgers: eventueel smoking of donkerkostuum

INLICHTINGEN OFFICIEREN

Nadere informatie is te verkrijgen bij:

Kap M. van Sliedregt

OTCGenie Sappeurschool

Postbus 10151

5260 GC Vught

telefoon: 073-688 1400

(MDTN: *06-531 8...)

e-mail: m.sliedregt@mindef.nl

e-mail: mvansliedregt@hotmail.com

OVERNACHTING

Het is beperkt mogelijk te overnachten op de kazerne in Vught.

Actief-dienenden kunnen via FacilityNet op het intranet ([Home](#) > [Koninklijke Landmacht](#) > [Service](#) > [Applicaties](#) > [FacilityNet FBS](#)) legering bestellen.

Niet actief-dienenden dienen via de bovenstaande emailadressen vóór 6 oktober aan te geven dat zij een nachtleger wensen. U wordt in de tweede week van oktober schriftelijk geïnformeerd over de beschikbaarheid van de legering.

(.)

Pinkpop maar dan Geniewaardig

Sgtt van Groningen en Sgtt Gouweleeuw, ABOO 30

Donderdag 1 juni, eindelijk was het zo ver. Niet geheel in de traditie van de ABOO opleiding vertrokken we na een week voorbereiding naar Landgraaf. Niet om daar te feesten maar om een Bailey-brug te bouwen. Niet zomaar een Bailey-brug maar een aangepaste. De brug is op twee pij-

lers gebouwd (drie panelen hoog), brug zelf is vier velden 2-1 constructie, dit om de doorgang te waarborgen voor het verkeer zodat deze geen last zou hebben van het feestend publiek. Normaal liggen de op-/afritten in het verlengde van de brug.

In dit geval moesten de aanbruggen haaks op de brug gemonteerd worden, kortom een genie-uitdaging.

Om dit allemaal mogelijk te maken zijn er diverse oplossingen bedacht. Na wat denkwerk vanuit de bruggenschool werd de slijptol gestart en vier panelen kregen een geheel nieuwe functie. Nadat enige nieuwe ijzeren profielen er weer aan gelast waren, was het mogelijk om de aanbruggen er haaks aan te bouwen. Nu dit opgelost was kwam een ander probleem om de hoek kijken. Als je nu rechtdoor op de brug zou lopen dan hield de brug ineens op. In verband met veiligheid was het toch wel verstandig

om daar iets op te verzinnen, wat ook nog tegen een stootje kan.

Hierbij werd een beroep gedaan op onze creativiteit en dat is gelukt. Met wat steigermateriaal en Bailey-planken hebben we een soort puinvanger gemaakt. Ook moesten er wat aanpassingen gedaan worden aan het dek, dit bij de aansluiting tussen de brug en de aanbrug. Genoeg technische details!

De bouw zelf ging goed, totdat Murphy en zijn wet ons achter na kwam. Het ene probleem was nog niet opgelost of het andere diende zich aan. Met alle nieuwe dingen heb je meestal wat kinderziektes, zo ook nu. We lieten ons niet uit het veld slaan, door creatieve inzet en doorzettingsvermogen was de brugslag dan ook gereed op vrijdag om 18.00 uur. Mooie tijd om het weekend te beginnen.

Voor sommigen spijtig dat er geen vrijkaartjes bemachtigd kunnen worden voor Pinkpop.

Omgaan met te-leurstellingen, heet dat.

Iets wat we wel kennen in de

ABOO-traditie, is dat wat je bouwt, mag je ook weer demonteren. Nu dus ook weer, en dit gebeurde op dinsdag 6 juni. 's Morgens aangekomen kwamen we in een gebied waar de bierlucht overal aanwezig was, om nog maar niet te spreken over de hoeveelheid mensen die er vermoeid uitzagen. Dinsdagavond was de brug al geheel gedemonteerd, woensdag alleen nog het beladen van de vrachtwagens en de geslaagde steunverlening was een feit.

Alles bij elkaar genomen een zeer leerzaam project voor de ABOO 30 alpha en bravo groep, waarbij we uiteraard ook veel plezier in de uitvoering hebben gehad.

(.)

41 Pantsergeniebataljon uit de steigers

Ikol Gino van der Voet, C 41 Pagnbat

41 Pantsergeniebataljon (Pagnbat) bestaat inmiddels een aantal maanden. In Oirschot is men er al aan gewend om een pantsergeniebataljon op de kazerne te hebben.

Als ik terug kijk op de afgelopen acht maanden is er erg veel gebeurd. Op drie oktober 2005 trad ik aan als bataljonscommandant van 41 Pagnbat in oprichting. Met ongeveer zes kaderleden in de kernstaf begonnen we op een bovenetage van een klein bureelgebouw. Op 1 januari werden 13 en 41 Pantsergeniecompagnie (zwaar) onder bevel gesteld. Op dat moment zaten we met circa tien kaderleden van de te vormen bataljonsstaf nog steeds op dezelfde bovenverdieping. Veel collega's ontdekten in de telefoonlijst en in Outlook dat 41 Pagnbat bestond en het werk begon binnen te stromen. De oprichting vond pas echt plaats in maart toen de Commandant der Strijdkrachten zijn handtekening zette onder het realisatieplan. Vanaf het moment dat we in februari 2006 met de staf naar ons nieuwe onderkomen in gebouw 122 konden verhuizen, begon het personeel voor de stafstafcompagnie echt binnen te stromen. De vullingsgraad van het hele bataljon lag toen rond de 60%. Nu drie maanden later is de bataljonsstaf voor wat betreft het kader voor ruim 80% procent gevuld. De vullingsgraad van het gehele bataljon ligt op 90% en met wat nog in opleiding is bij de schoolbataljons, reken ik erop dat we dit jaar de 100% dicht naderen.

13 en 41 Pantsergeniecompagnie (zwaar) bereiden zich voor op de missie ISAF die voor ons vanaf december 2006 gaat beginnen. De staf van het bataljon gaat zich voorbereiden op de missie ISAF PRT-3. De kernstaf van 411 Pantsergeniecompagnie (licht) is in april 2006 begonnen met de gefaseerde oprichting van de eenheid. Ook deze eenheid maakt een vliegende start, want volgens de plannen zullen de twee pantsergeniepelotons in het vierde kwartaal geheel zijn gevuld. Dat betekent dat we begin 2007 kunnen beginnen met het opwerktraject van 411 Pantsergeniecompagnie (licht). In juli 2006 verhuist 41 Pantsergeniecompagnie (zwaar) naar Oirschot en zal het hele bataljon compleet zijn.

Het tempo waarin en het enthousiasme waarmee we ons bataljon oprichten, is misschien wel kenmerkend voor ons Regiment. Alles kan en als het niet kan zoals het moet, moet het maar zoals het kan. Dat geldt zeker ook voor het personeel van de andere wapens en dienstvakken binnen ons bataljon. Uiteindelijk zie ik dat ook terug bij het personeel van ons bataljon dat zich voorbereidt op de missie in Afghanistan. Iedereen weet waar ISAF voor staat en wat er van ons wordt verwacht. Tijdens een kaderdag in maart heb ik uitgelegd wat ik van mijn kaderleden verwacht: *Toewijding*. In de Van Dale staat onder toewijding: *“permanente en volledige aandacht, inzet en ijver”*. Voor mij is toewijding een peiler onder het militaire professionalisme. Alles geven in de voorbereiding op een missie in de wetenschap dat zelfs alles soms niet genoeg is. Je bent nooit genoeg getraind. Er blijven altijd

dingen die je vaker, meer of beter wilt doen. Door onze toewijding leggen we de lat immers steeds hoger. Met die grondhouding leggen we een stevige fundering onder het leiderschap en vakmanschap van onze kaderleden, vooral bij het jonge pelotonskader dat uiteindelijk in de voorste linie opereert. Op deze wijze geven we invulling aan onze verantwoordelijkheid als kaderlid in de richting van de mannen en vrouwen die aan onze leiding zijn toevertrouwd. Zij hebben recht op goede leiding. Zij hebben recht op onze permanente en volledige aandacht.

Om het vakmanschap en leiderschap op het pelotonsniveau te stimuleren en richting te geven, besteden we erg veel aandacht aan de vorming van onze jonge collega's. Het takenboek voor de jonge groepcommandanten en de persoonlijke begeleiding van onze jonge pelotonscommandanten vormen daar de kern van. Alleen door pauzeeloos te investeren in deze jonge collega's maken we een kans hen op het niveau te krijgen dat we zo graag willen, maar belangrijker nog, het niveau dat we nodig hebben in missies als ISAF. In deze tijd van verzakelijking moeten we meer energie steken in vormingsaspecten. Verzakelijking vinden we steeds meer terug in de bedrijfsvoering van onze organisatie. Alles moet efficiënter, en als het even kan automatiseren we om functies uit te sparen. Jonge kaderleden moeten steeds vaker achter de computer zitten om lessen voor te bereiden, documentatie op te vragen, personeelsadministratie te doen en spullen aan te vragen, terwijl we hen het liefst bij de mannen en vrouwen willen hebben. Dat directe menselijke contact dat nodig is om die band op te bouwen die de basis vormt voor wederzijds respect en vertrouwen. Uiteindelijk moeten de groepscommandanten en pelotonscommandanten het hebben van het respect en vertrouwen dat ze bij de soldaten en korporaals hebben verdiend. Want als ze tijdens een missie onder vuur komen te liggen, tellen rangen en standen niet meer. Mensen volgen de leider die ze respecteren en vertrouwen.

Met deze gedachten hebben de bataljonsadjutant, Toon Sprangers, en ik hoog ingezet op de vorming van onze kaderleden. Door de verzakelijking moeten we actiever dan in het verleden gestalte geven aan deze vorming. Binnen een bataljon lukt dat niet via bulletins, mails en orders op de publicator, daarvoor moet je zoveel als mogelijk persoonlijk contact hebben met je mensen en uitdragen wat je hebt te zeggen. Hoeveel we denken te kunnen of moeten automatiseren, stroomlijnen of digitaliseren; leiding geven in de linie is en blijft mensenwerk.

(.)

Kapitein Anton neemt afscheid

Zoals u in de vorige Promotor heeft kunnen lezen, neemt Anton Touw "gas terug". Op 28 juni nam hij afscheid van collegae en vrienden. Ook de VGOO was daarbij en overhandigde het wel bekende schildje met een persoonlijke tekst. Daar Anton veel voor de VGOO heeft betekend willen we deze tekst hieronder toch even vermelden.

Vught, 28 juni 2006

Anton,

Ook voor jou geldt het adagium: 'eens een onderofficier, altijd een onderofficier!' Want vooral als onderofficier heb jij naam gemaakt bij de Genie. Je staat bekend als een enthousiaste, vakkundige en vooral collegiale (onder)officier.

In meer dan 1 opzicht een voorbeeld voor het onderofficiers- en officiers-

corps. De VGOO heeft enorm veel aan jou te danken. De kwaliteit van de vroegere en huidige Promotors en de contacten met John Akkerman waren zonder jouw pionierwerk niet mogelijk geweest. Alle complimenten en uitingen van respect die ik je verder nog zou willen toewensen passen niet op dit schildje.....

Namens alle leden van de VGOO wil ik je nogmaals uitdrukkelijk bedanken en wens ik jou en jouw familie nog vele fantastische en vooral gezonde jaren toe! Tot ziens, Aooi Joep Beljaars, Voorzitter .

(.)

Zilveren medaille voor aooi Evert Dalemans

Op j.l. 10 augustus heeft de aooi Evert Dalemans van waarnemend commandant Sappeursschool, de majoor Wols, de zilveren medaille in ontvangst mogen nemen. Aangezien de leerlingen van Evert op oefening waren, was er besloten de uitreiking "te velde" te houden.

Na de plechtigheid werd op de receptie Evert en zijn echtgenote door zijn naaste collega's in het zonnetje gezet.

Ook het bestuur van de VGOO was op zijn receptie aanwezig en heeft de jubilaris gefeliciteerd en de bijbehorende cadeaus overhandigd.

(.)

Een voorzitter aan het woord(6)

Ik ben Karel K. Thijssens, aooi bd, mnr 34.08.19.375.

Op 23 april 1952 op 17-jarige leeftijd als beroepsmilitair in dienst gekomen in Weert, bij, zoals het toen heette, de "Onderofficiersschool" (O.OS.).

Na een jaar infanterieopleiding, een jaar opleiding bij de Genieschool te Soesterberg en na het sgt examen als kpl 1 geplaatst bij 101 Legerkorpsgeniebataljon te Wezep, alwaar na enige tijd met terugwerkende

kracht bevordering tot sgt plaatsvond.

Ik ben in 1959 gehuwd en heb 3 dochters en ben in 1989 met FLO gegaan.

Ik ben van 8 december 1976 tot 6 november 1987 bestuurslid geweest (secretaris- vice- voorz.) waarvan de laatste 4 jaar voorzitter, na aooi Piet van Dijk en werd op 25-11-1988 benoemd tot erelid.

Ik ben bij de oprichtingsvergadering van VGGO in de oppositie geweest i.v.m. een aantal doelstellingen en de gedachten hierachter. Na veel heen en weer gepraat werden deze aangepast en stelde ik me achter de oprichting. Toen moest een bestuur gekozen worden, waarvoor weinig liefhebbers waren. Ik voelde me toen moreel verplicht mij beschikbaar te stellen en werd ook gekozen. Toen Piet van Dijk in 1983 zijn voorzitterschap wilde neerleggen, vond het bestuur dat ik mij kandideert moest stellen. Ik gehoorzaamde en werd in de ledenvergadering gekozen. (De bal kan vreemd rollen: eerst was ik tegen het oprichten van de VGGO, en ik eindigde als voorzitter).

Bijzondere gebeurtenissen waren o.a. het 5- en 10 jarige jubileum en de contacten met de zusterverenigingen. Maar ook de verwelkoming van de nieuwe OO'n en toespraken bij jubilea en dienstverlating. Ik herinner mij het afscheid van aooi P. van Dijk op de KMA, waarbij veel genisten aanwezig waren, versiering vanuit het Geniemuseum en een echte "Genie-sfeer". Na afloop kwam de Gouverneur naar mij toe en sprak zijn waardering uit hoe wij, genisten, met elkaar omgaan.

Iets anders wat mij ook nog steeds bijstaat is een enorm drukke dag. Het begon om 11.00 uur met een gouden medaille uitreiking in Den Haag, daarna omkleden en snel naar een begrafenis in Tilburg, daarna familiezaken in Utrecht en toen weer spoorwegs naar een feest van de artilleristen in 't Harde. Mijn vrouw vond het toen 's avonds wel genoeg!

Gedenkwaardig is ook het door de VGGO instellen, van het korpsdiner voor leden, later overgezet in het Regimentsdiner.

Een dieptepunt was het plotselinge overlijden van het bestuurslid, oprichter, redacteur en naamgever van De Promotor, Theo van Eekeren. Deze naam mag bij een jubileum beslist niet vergeten worden.

Bijna zou ik vergeten te vertellen hoe onder de bezielende leiding van Sjef Hamers en Piet van Dijk de opbouw van de vereniging werd aangepakt. Ik neem aan dat zij over die periode zelf zullen vertellen. Ik deed het werk voor de VGGO met plezier, want ik ben trots op de Genie!

Tjaa, aanbevelingen.

Mijn aanbeveling: Stijl handhaven dan wel herstellen; zo vind ik dat bij een jubileum van een militaire vereniging de zusterverenigingen moeten worden uitgenodigd en men bij de receptie in uniform is. Uiteraard dient het voltallige bestuur bijeen te staan om de gasten te ontmoeten en hen in de gelegenheid te stellen de felicitaties over te brengen. Voor de overige zaken vind ik dat de voorstellen moeten komen van de leden in werkelijke dienst.

Na mijn FLO ben ik vooral klusjesman in de familie en bij bekenden geweest. Dit varieerde van eenvoudig schilder/ behangwerk tot complete verbouwingen, badkamers en keukens renoveren, enz. En natuurlijk alles Pro Deo.

Daarnaast hebben wij een grote siertuin, moestuin, fruittuin en boomgaard (en dus spierpijn). Ook heb ik nog wat verenigingswerk. Af en toe hadden wij ook nog tijd voor vakantie vooral de laatste 2 jaar, zoals 7 weken op een vrachtboot een groot stuk van de wereld (en de zee) gezien en 6 weken naar o.a. Australië. U ziet, de oudjes zijn nog genoeg in beweging.

Ik volg nog steeds, zo mogelijk, de veranderingen bij de krijgsmacht en zeker de Genie en lees nog steeds De Onderofficier. Verder heb ik namens

de VGGO zitting in het bestuur van het Geniemuseum.

Geniereünies, afscheidsrecepties (indien uitgenodigd) en Regimentsdiners bezoek ik zoveel mogelijk, wat echter niet altijd lukt. Ook werd ik ingeschakeld voor de viering 250 jaar Genie, eerst in de stuurgroep en later in een werkgroep. Ook de reünies en excursies van het voormalige DGW&T-Noord bezoek ik.

Ik hoop dat ik met deze informatie voldoende heb verteld (lijkt mijzelf teveel)

Om zoiets op schrift te stellen vind ik moeilijk, want het lijkt net of je over jezelf de loftrumpet op wilt steken.

(.)

De vaandelkast van het Regiment Genietroepen

Hans Sonnemans, museummanager

Op het moment dat ik dit artikel schrijf, is er volop bedrijvigheid in, om en rondom de organisatie van het Geniemuseum. Letterlijke bedrijvigheid, want de middenvleugel van het museum wordt ontruimd. Op 18 september staat de aannemer voor de deur, om te starten met een grote en ingrijpende renovatie van het middendeel van het gebouw.

RENOVATIE

De voormalige stookkelder van de kazerne wordt ontmanteld. De ruimte wordt bij het museumgebouw getrokken en er wordt een nieuwe vloer in gelegd. Er komt een grote ontvangstruimte en een zaal voor tijdelijke exposities. De bibliotheek krijgt een prachtige plaats en er komen kantoren en een verblijfsruimte voor de medewerkers. Na deze renovatie, waarop het museum jaren heeft moeten wachten, zijn we echt klaar voor de toekomst. Het streven is om na de ingebruikname de openingstijden fors uit te breiden.

MUSEAAL BELEID DEFENSIE

Rondom de organisatie van het Geniemuseum is het ook bedrijvig. De staatssecretaris heeft afgelopen juli zijn goedkeuring gegeven aan een nieuw Museaal Beleid van Defensie. Het betekent dat de Defensiemusea (Legermuseum, Militair Luchtvaart Museum (MLM), Marechaussee-museum, Marinemuseum, Mariniersmuseum en Museum Bronbeek) onder één beheersvorm komen, namelijk de Stichting Militair-historisch Museum. Het Legermuseum en het MLM gaan samen. Hiervoor zal een nieuw museumgebouw verrijzen in de omgeving van Soesterberg.

Het Geniemuseum zal zich in de komende jaren ontwikkelen tot een zelfstandige dochteronderneming van het Legermuseum (samen met de musea van Artillerie, Cavalerie, Infanterie, Verbindingsdienst en Logistiek). Grote plannen, waarover we u in de toekomst op de hoogte zullen houden.

VAADELKAST

Bij de verhuizing van de zetel van het Regiment Genietroepen van Wezep naar Vught in 2000, kreeg de oorspronkelijke vaandelkast van het Regiment een andere plaats. Traditiegetrouw bevond deze kast zich in de kamer van de regimentscommandant. Dat was in de Prinses Margriet-kazerne geen probleem, maar in Vught paste de drie meter hoge kast niet in de bureauruimte met de huidige gangbare plafondhoogte. Daarom werd besloten om zeventig jaar oude kast uit dienst te nemen en een plaats te geven in het Geniemuseum, en wel bij het thema "Genie en Regiment".

HISTORIE

In 1927 ontving het Regiment Genietroepen een vaandel. Zoals gebruikelijk werd het vaandel bewaard op het bureau

van de Commandant, in de Kromhoutkazerne in Utrecht. Het vaandeldoek was opgeborgen in een platte ijzeren trommel. Bij gebruik, voor parades en beëdigingen, moest het telkens opnieuw aan de stok worden bevestigd.

Ook in die toch rustigere jaren twintig en dertig van de vorige eeuw, kon het voorkomen dat men te haastig te werk moest gaan. In 1930 marcheerde het Regiment door de kazernepoort, compleet met vaandel en vaandelwacht. Kapitein J.G.C. Notrott, te paard gezeten, zag plotseling dat het doek ondersteboven hing. Hij waarschuwde de Commandant, Kolonel G.C. Beltman, en snel werd besloten om naar de achteringang van de Kromhoutkazerne te marcheren. Daar werd toen het euvel hersteld, zodat (opnieuw) het vaandel met vaandelwacht de kazernepoort kon verlaten.

PRAKTISCH

Genisten zijn van huis uit praktisch, dat bleek toen ook weer. Er werd besloten om een vaandelkast te maken, zodat vaandel en vaandelstok als een geheel zouden kunnen worden opgeborgen. Kapitein-adjutant Notrott zette zich met Pasen 1931 aan de tekentafel en maakte een ontwerp. In de timmerwerkplaats van het Regiment werd dit ontwerp uitgevoerd door Sergeant-Majoor-timmerman W.Th. Menzel (Chef van de werkplaats) en timmerman F.W. de Roder. Op 15 juni 1931 was de kast klaar, binnen twee maanden van ontwerp naar uitvoering!

TOELICHTING

Kolonel Beltman schreef een toelichting bij het ontwerp, dat bewaard is gebleven bij de kast.

“Als een gedenknaald rijst de kast uit haar voetstuk op, waarmede gesymboliseerd wordt, dat het vaandel, o.a. door hare opschriften, de geschiedenis van het Regiment wil huldigen en in herinnering brengen. Het voetstuk van de kast stelt een offerblok voor, waaruit links en rechts tegen de stijlen de offervlammen opstijgen. Deze vormgeving heeft tot doel de gedachte te wekken aan het offer, dat wellicht eens door het vaderland zal worden gevraagd. De hoog in de stijlen gekerfde, saamgebonden pijlen, - zoo wil men doelen op de drie bataljons -, zijn evenals het vaandel zelf, een symbool voor de eenheid en eendracht van het Regiment Genietroepen. De bekroning van den voorwand wordt tenslotte gevormd door het aloude embleem der Genietroepen, bestaande uit helm, schop en pikhouweel

der Mineurs en Sappeurs.

Toevallig echter, heeft de vormgeving nog een tweede symbolische beteekenis, want behalve de vertolking der verheven gevoelens, welke het aanschouwen van het eigen vaandel in het soldatenhart vermag op te wekken, kan aan de gebezigde symbolen nog de verzinnebeelding van de drie bataljons worden toegedacht, waarbij de schop en het pikhouweel van de Pioniers (Ie Bataljon), de pijlenbundels voor de Telegraaf- of Verbindingstroepen (Ile Bataljon) en de opgaande vlammentoortsen voor de Verlichtingstroepen (Ile Bataljon) als symbool kunnen gelden (...)

DRIE VAANDELS

In de loop van zeventig jaar zou de kast bescherming bieden aan maar liefst drie vanden van het Regiment Genietroepen. Het eerste vaandel werd vernietigd na de capitulatie van het Nederlandse Leger in de meidagen van 1940. Het tweede vaandel, van het 1^e Regiment Pioniers, werd uitgereikt in 1948. In 1952 werd de naam hiervan gewijzigd in 1^e Regiment Genietroepen. In 1964 werd dit vaandel vervangen door een nieuw exemplaar. Dit vaandel werd in de historische vaandelkast bewaard tot 2000. Kolonel Jan van Baal was de laatste Regimentscommandant die de kast in zijn bureauruimte een plaats kon geven. Na de verhuizing naar Vught ging de vaandelkast uit actieve dienst en werd een historisch object in de collectie van het Geniemuseum.

(.)

Overplaatsingslijst juli - september 2006

Naam	Datum	Van:	Naar:
Aooi Braat	1-9-2006	41 Brig St	Lbb Off Gn
Sgt1 v Broekhoven	1-10-2006	413 Pagncie	OTCGenie Saps
Smi Coolen	1-9-2006	412 Pagncie	OTCGenie Bedrijfsbureau
Sgt Direcks	1-9-2006	413 Pagncie	OTCGenie Saps
Aooi Feenstra	1-9-2006	101 Gev StBrig	OTCGenie St
Smi Greveling	1-9-2006	OTCGenie MachS	Genie werken
Smi Kuhn	1-8-2006	OTCGenie SapS	41 Pagbat St
Smi v Leeuwen	1-9-2006	111 Pagncie	OTCGenie MinS
Sgt v Liempd	1-8-2006	OTCGenie ABOO	411 Pagncie
Sm Metselaar	1-9-2006	OTCGenie Bedrijfsbureau	OTCGenie MachS
Smi Roeken	1-7-2006	OTCGenie PioS	411 Pagncie
Sgt Steller	1-9-2006	112 Pagncie	112 Pagncie
Sgt v Tien	1-7-2006	103 Constrcie	113 Pagncie
Sgt1 vd Toorn	1-9-2006	OTCGenie PioS (Opl)	OTCGenie Saps
Sgt Vervloet	1-8-2006	OTCGenie ABOO	411 Pagncie
Sm Vugteveen	1-9-2006	101 Gnbat	OTCGenie Saps
Sgt1 Woestenborg	1-9-2006	OTCGenie PioS (Opl)	103 Constrcie
Sgt Zandvliet	1-7-2006	OTCGenie ABOO	111 Pagncie
Sm de Zwaan	1-7-2006	41 Pagncie	412 Pagncie
Sgt Palmen	1-8-2006	OTCGenie ABOO	101 Gnbat St
Sgt de Reus	1-9-2006	OTCGenie ABOO	OTCGenie PioS

De in deze rubriek geplaatste informatie is afkomstig van de loopbaanbegeleider onderofficieren Genie. Zoals bekend gaan geruchten sneller. Als redactie baseren wij ons op feiten, ook al heeft dat tot gevolg dat op het moment van verschijnen enkele geruchten reeds waarheid blijken te zijn.

